

காலாண்டு சஞ்சிகை

ரூபா 100.00

மலர் 2

இதழ் 3/4

எழுத்து பதிப்பு வாசிப்பு

மெக்ட புத்தகங்கள்

ஏப்ரல்/ஜூலை 2022

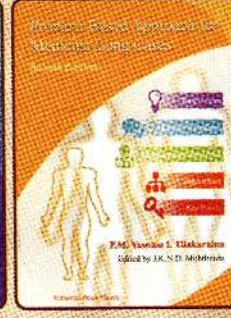
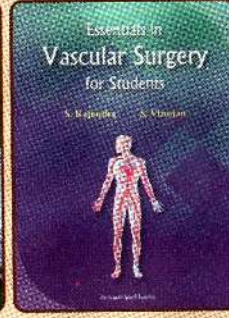
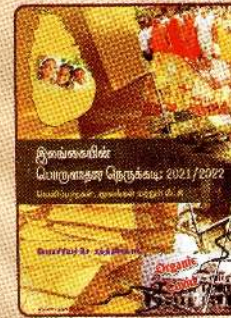
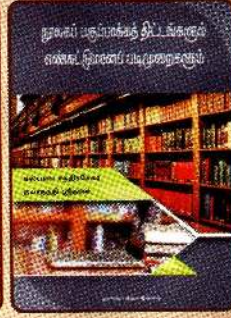
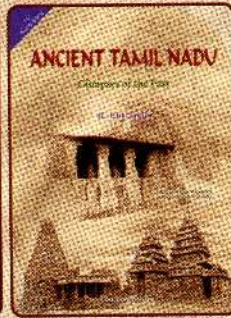
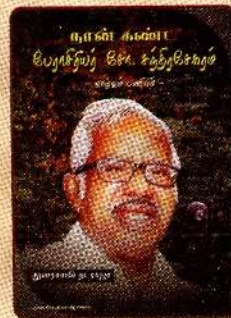
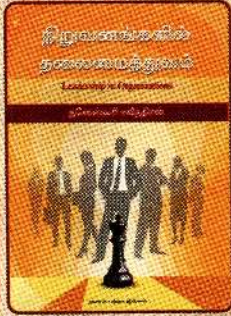
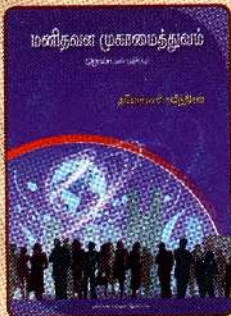
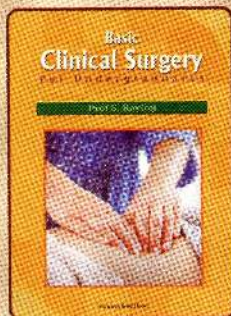

கோகிலா மகேந்திரன்
என். செல்வராஜா
என். சரவணன்
வி.ரி. இளங்கோவன்
ந. பார்த்தீபன்
சப்னா இக் பால்
வி. கந்தவனம்

ந. பார்த்தீபன்

எமது புதிய வெளியீடுகள்

குமரன் புத்தக இல்லம்

Kumaran Book House

No.39, 36th Lane, Colombo 06, Sri Lanka.
Tel: +94 11 236 4550 E-mail: books@kumarangroup.net

No.14, Anna 2nd Street, Therodum Veethi,
Thiruverkadu, Chennai - 600077

Tel : +91 94 4480 8941
E-mail: kumaranbookhouse@yahoo.com

Digitized by Noolaham Foundation

உள்ளடக்கம்

1. ஆசிரியர் குறிப்பு
2. எம். கே. எம். டாக்டரின் தொண்தொணப்பு - ஒரு வாசக மனப்பதிவு
- கோகிலா மகேந்திரன்
3. இலங்கைத் தமிழ் வெளியீட்டுத்துறையின் எதிர்காலம்
- என். செல்வராஜா
4. ஏகலைத்துவம்
- ந. பார்த்தீபன்
5. வாய் மொழி வரலாறுகள்
- சப்னா இக்பால்
6. 2022 வெளிவந்த ஈழத்து புத்தகங்கள்
7. இலங்கையில் வெளியான முதலாவது தமிழ் நூல் (இறுதிப்பகுதி) - என். சரவணன்
8. சாதனை படைத்த படைப்பாளிகளில் ஒருவர், பரிசுகள் பல பெற்ற செ. யோகநாதன்
- வி. ரி. இளங்கோவன்
9. பதிப்புத்துறையில் தடம் பதித்த அமரர் மயிலங்கடனார் பி. நடராசன்
- என். செல்வராஜா
10. ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் ஒரே இடத்தில்
- கவிஞர் வி. சுந்தவனம்
11. உலகின் இளம் எழுத்தாளர்

எழுத்து - பதிப்பு - வாசிப்பு

காவாண்டு சஞ்சிகை

ஏப்ரல் / ஜூலை 2022

மலர் 2 இதழ் 3/4

நிர்வாக ஆசிரியர்

குலசிங்கம் வசீகரன்

இணை ஆசிரியர்கள்

என். செல்வராஜா

சற்குணம் சத்தியதேவன்

முகவரி

906/23.

பருத்தித்துறை வீதி,

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

எவ்விடம்

எங்கட புத்தகங்கள்

ஆய்வாய்வு

குலசிங்கம் வசீகரன்

அச்சுப்பதிப்பு

மிக்கி பிறிண்டிங்

ஸ்பெசலிஸ்டர்,

ஏ9 வீதி, சாவகச்சேரி.

பக்கங்கள் 52

அளவு A5

சந்தா

இலங்கையில்

தனிப்பிரதி ரூபா 100.00

ஆண்டு சந்தா ரூபா 500.00

ISSN : 2756-9179

தொடர்புகளுக்கு

(+94) 77 378 8795

engadaputhakangal@gmail.com

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துகளுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.

புத்தகங்களுக்கும் விளம்பரம் அவசியம்

இளையோரிடையே வாசிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க புத்தகங்களை அவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யவேண்டும். தொடர்ச்சியாக புத்தகங்களை பார்த்து தொட்டுணரும் இளையோர் வாசிப்புப் பழக்கத்துக்கு ஆளாவார்கள். ஆனால் நாம் எந்தளவுக்கு இளையோருக்கு புத்தகங்களை அறிமுகம் செய்கிறோம் என்பதே இங்கு கேள்வியாக உள்ளது.

பல பாடசாலைகளில் மாணவர்களை நூலகங்களுக்குள் நுழைய அனுமதிப்பதில்லை என்றும், வாரம் ஒருமுறையேனும் நேரகூதியில் இடம்பெற வேண்டிய நூலக பாடம் தற்போது நேரகூதியில் இடம்பெறுவதில்லை என்றும் அறியமுடிகிறது. சீராக அடுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள புத்தகங்களை மாணவர்கள் கலைத்துவிடுவார்கள் என்பது சில பாடசாலை நூலகர்களின் கவலை. மாணவர்கள் நூலகத்துக்கு சென்று வாசித்து அவர்களது நேரத்தை விரயமாக்குவதை விட கற்பிக்கவேண்டிய மற்றைய பாடங்களை கற்பிக்கலாம் என்பது அதிபர்கள் பலரின் எண்ணம். நிலைமை இவ்வாறிருக்கும்போது பரவலாக இங்கே வாசிப்பு குன்றிவிட்டது என்ற புலம்பல் வேறு!

கால மாற்றத்துக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு விடயங்களும் மாறி வருகின்றபோது வாசிப்பு சார்ந்த விடயங்களிலும் மாற்றங்கள் உள்வாங்கப்படவேண்டும். முன்னைய காலங்களை போலல்லாது தற்போது இளையோரிடத்தில் பல்வேறு பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் வணிக நிறுவனங்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அறிமுகப்படுத்த பெரியளவில் விளம்பரங்களும் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் நாம் இளையோரிடையே புத்தக வாசிப்புக்கென சிறு விளம்பரம் கூட செய்வதில்லை. ஏன், பிள்ளைகள் தொடர்ச்சியாக புத்தகங்களை பார்க்க, தொட்டுணர கூடிய வழிகளைக்கூட அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தருவதில்லை.

பிரம்மாண்டமான தொழில்நுட்ப உத்திகளோடு பல வழிகளிலும் முன்னெடுக்கப்படும் விளம்பரங்களால் கவர்ந்திழுக்கப்படும் இளையோரை, புத்தகங்களின் மீது கவனம் செலுத்த வைப்பதென்பது இகைவான காரியமல்ல, அதை நாம் முதலில் உணரவேண்டும்.

எமது சமூகத்தில் இளையோருக்கு அறிவை வளர்க்க வழியமைத்துத் தரவேண்டிய கடப்பாடு ஆசிரியர்களையும் பெற்றோர்களையும் நூலகங்களையும் சார்ந்தது. பாடசாலைக் கல்வி மட்டுமே அறிவை வளர்க்கும் என்ற சிந்தனையில் இருந்து விடுபட்டு, பரந்துபட்ட அறிவை இளையோர் பெற்றுக்கொள்ள வாசிப்பு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து பெரியோர் செயற்படவேண்டும்.

இளையோரிடத்தில் புத்தக வாசிப்பை தோற்றுவிக்க அல்லது மேம்படுத்த நாம் முதலில் செய்யவேண்டியது, பரந்துபட்டு, தொடர்ச்சியாக புத்தகங்களை அறிமுகம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். புத்தகக் கண்காட்சிகளை தொடர்ச்சியாக நடத்துதல், பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் நூலகங்களை பயன்படுத்த உரிய வழிகளை முன்னெடுத்தல் என்பன முக்கியமான, உடனடியாக நாம் கைக்கொள்ளவேண்டிய விடயங்களாகும். குறிப்பாக பாடசாலைகளில் பழைய மாணவர்களைப் பயன்படுத்தியாவது பாடசாலை நூலகங்களில் நூலக உதவியாளர்களை பகுதி நேர அடிப்படையிலாவது நியமித்து பாடசாலை நூலக சேவையினை அர்த்தமுள்ளதாகக்கலாம். உரியவர்களின் சிந்தனைக்கு இது சமர்ப்பணம். ■

‘இளமையிலிருந்தே நம் பிள்ளைகள் நல்ல நூல்களை வாசிப்பதற்கான சூழலை பெற்றோர், ஆசிரியர் உருவாக்கித்தருதல் வேண்டும். அது பரீட்சைக்கான படிப்பின் பார்ச்சமையை இறக்கி வைக்கவும் வாழ்க்கையின் படைக்க அழகை ரசிக்கும் இட்டுச்செல்வதோடு அவனை மனிதனாகவும் உயரச்செய்யும். இயற்கையை ரசித்தலும், இயற்கையின் அற்புதத்தில் இறும்பூதெய்தலும் அற்புதமான புத்தகங்களை வாசித்தலும் தூர்ந்துபோன மனிதனின் ஆழ உணர்வுகளைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யும்.’

மு. பொன்னம்பலம்

இருகத் தொண்டொண்புகள் கற்பவையான
புன்னகை சிலை சாதிரிமனை அதுபன்
வெளிப்பாடுளி. ஒரு மருத்துவ நுணை வளிந்து
அரிந்துவொண்ட உணவுநான எனக்கக்
கிடைத்தது வளிப்பவர்க்கும் புரிந்து கொள்ளக்
கடிபுதாநவம் இருக்கும். மிக தீயபாச வுணைகளை
விட யாக்கணைபு புலிவு உய்துள்ளன
நகை யுணர்வடன் நகை தனாவு மண்
மணங்கலின் மனத்தில் ஆறுமாவ புதிந்து
கொள்ளும் கடைசகு அதுவதத்துக் கடைச
புரிந்து கொண்டுள்ளோம்.
- ஒரு குலசிய்கம் -

டாக்டரின் தொண்டொண்பு

எம். கே. எம். டாக்டரின் தொண்டொண்பு
- ஒரு வாசக மனப்பதிவு.

- கோகிலா மகேந்திரன்

“முற்றிய கதிர்கள் தலையசைத்தாடும் வயல்வெளி போல் முகமெலாம் புன்னகைக் கதிர்கள் சொரிந்து கிடந்தது” என்று தொடங்கும் ஒரு புத்தகம் மருத்துவ விஞ்ஞான உள்ளடக்கம் கொண்ட அல்புனைவு என யார் நம்ப முடியும்? நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். அது வைத்திய கலாநிதி எம். கே. முருகானந்தன் அவர்கள் எழுதிய “டாக்டரின் தொண்டொண்பு”.

நூலைக் கையில் எடுக்க முன்னரே அட்டைப்படம் கண்ணில் விழுமல்லவா? மென்முறுவலுடன் காணப்படும் வைத்தியர் தனது ‘தொண்டொண்பை’க் காதில் அடித்துச் சொல்கிறாரா? அல்லது தனது ‘தொண்டொண்பு’க் கேட்கிறதா என்று பரிசோதிக்கிறாரா என நாங்களும் ஒரு நகை உணர்வுடன் ‘மண்’ நிறப் பின்னணியில் சிந்தித்தபடி நூலின் உள் நுழைகிறோம்.

‘டாக்டர்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் மருத்துவர் எனச் சாதாரணமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுத்தலுக்கு அப்பால் கலாநிதி அல்லது முனைவர் எனத் தமிழ் வடிவம் பெறும் போது உயரிய கல்வி அறிவின் குறியீடு. ‘தொண்டொண்பு’ அகராதியில் இல்லாத மண்வாசனைச் சொல். ‘சொல்லுமாறு யாரும் அழைக்காத

போதிலும் தானாகச் சொல்லிக்கொண்டிருத்தல்' என அர்த்தப்படும் இரட்டைக் கிழவி. இந்த இரண்டும் சேர்ந்து வரும் நூற்தலைப்பு, உயரிய மருத்துவ விஞ்ஞான விடயங்களைக் கிராமிய நகை உணர்வும் இலக்கிய எழுத்தாற்றலும் கலந்து தரும் என்பதனைக் கட்டியம் கூறி நிற்கிறது.

ஆம், மாரடைப்பு, இதய வழுவல், மனச்சோர்வு, நீரிழிவு, பக்கவாதம், ஆஸ்த்மா, புற்றுநோய், மூலநோய் போன்ற பாரிய தொற்றா நோய்கள் பற்றியும் Candidiasis போன்ற அரிதாகத் தோன்றும் தொற்று நோய்கள் பற்றியும் சில கருத்துக்களை மிகப் பலமாக முன்வைக்கும் அதே சமயத்தில் பொதுமக்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் கட்டாயம் பின்பற்ற வேண்டிய சில விடயங்களைப் போகிற போக்கில் சொல்லிச் செல்லும். நீண்ட நேரம் சிறுநீர் கழிக்காதிருத்தல் நன்மைக்கில்லை என்பதிலிருந்து மாணவர்கள் தமக்குத் தேவையான தூக்கத்தைத் தொலைத்து விடக் கூடாது என்பது வரை பல விடயங்கள் இந்த இரண்டாவது வகைப்பாட்டில் அடங்கும்.

“எழுதப்படும் ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் ஒரு நோய் நிதானம் இருக்குமா?” என்ற கேள்வியோடு வாசிக்கும் தொடங்கினால் அப்படி எந்த ஒழுங்கும் இல்லாத ஒரு அழகியல் ஒழுங்கு இந்தத் தொண்தொணப்பில் இருப்பது விரைவில் விளங்கிவிடுகிறது. ஒரு நோய் நிதானத்தை அடுத்து நோயாளருக்கான ஆலோசனை வரலாம், சில வேளை ஒரு குணங்குறி மட்டும் (hyperventilation) வரலாம். இன்னும் சில வேளை இவை கலந்தும் வரலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட குணங்குறி எந்தெந்த நோயின் காரணமாக ஏற்படலாம் என்று விரிவாகச் சொல்லும் போது, தூக்கலாகத் தெரியும் மருத்துவர், “தகிக்கும் வெய்யில் நேரத்தில் திடீரென மழை மேகங்கள் சூரியனைச் சூழ வெக்கை தணிந்து...” என்று எழுதும் போது புணைவிலக்கிய எழுத்தாளராகி விடுகிறார். சிலவற்றை வாசிக்கும் போது (உ+ம்: Candidiasis, Broca's Asphasia)

நெல்வா மகிந்தன்

தெலிப்பழைய பிறப்பிடமாக கொண்ட இவர் எழுத்தாளர், கலை இலக்கியத் திறாணாய்வாளர், நாடகக் கலைஞர், மொகிந்தனையாளர், உடனடி ஆலோசகர் என பன்முகப் பரிணாமம் கொண்ட கலைஞர். சிறுகதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், விமர்சனம், நாடகம் என இவரின் எழுத்துக்கள் இவங்கையின் புகழ் பெற்ற பத்திரிகைகளில் எல்லாம் கிடம் பிடித்திருக்கின்றன. வட இலங்கை சங்கீத சபையின் நாடகக் கலா வித்தகர் பட்டத்தைப் பெற்றது கொண்ட இவர், இரண்டு முறை இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றுள்ளார்.

இதைப்பற்றி இன்னும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டி மேலும் தேடி வாசிக்கச் செய்யும் நல்லாசிரியராகி விடுகிறார்.

சில முன்வைப்புக்கள் முன்னர் தெரிந்த விடயங்களாயினும் (சூழல் மாற்றம் ஒரு நெருக்கீடு) அதைச் சொல்லும் அழகால் வாசகரைக் காந்தமாகக் கவர்கிறார். பொருளாதாரம் செழிப்பு மிக்க ஒரு இடத்திலிருந்து வறிய சூழலுக்கு நகர்வது எவ்வளவு நெருக்கீடோ அதேயளவு அழுத்தம் எதிர்புற நகர்விலும் இருக்கத்தான் செய்யும் என்ற உண்மையைக் கூறும் சரிதை மிக அருமை. “அட்டையைத் தூக்கி மெத்தையிலை வைச்சாலும் அது செத்தைக்குத்தான் போகும்” என்ற பழமொழி இந்த உளவியல் உண்மையை வலியுறுத்துவது. இந்த நூலின் ஆக்கங்களுக்குள் ஒர் அகப்போட்டி வைத்து என்னை நடுவராக நியமித்தால் நான் இந்த “வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையின் ஊர்ப் பொம்பிளை” என்ற ஆக்கத்திற்கே முதற்பரிசென அறிவிப்பேன்.

“நான் அப்படியான பொம்பிளை எண்டால்”, “தேவார மழை”, “தலைக்கு வந்தது”, “அம்மா வந்தாள் புதினமான கதையோடு” போன்றவை ஏறத்தாழ ஒரு சிறுகதை போலவே அமைந்து, நூலாசிரியர் ஆரம்பத்தில் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளர் என்பதை நினைவூட்டி ரசிக்க வைக்கின்றன. எழுத்தாளராகப் பரிச்சயம் இல்லாத ஒரு மருத்துவரால் இவ்வாறு எழுத முடியாது என்பது சர்வ நிச்சயம்.

“அம்மா வந்தாள்...” சரிதையில் “அப்ப ஏன் சலம் சோதிக்கக் கொண்டு வந்தனீங்கள்?” என்ற வசனத்தைத் தொடர்ந்து “வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாகச் சோகையிழந்து நின்றது” என்ற சூழல் விபரிப்பு எம்மைப் பாத்திரத்தின் மனநிலையோடு ஒன்ற வைத்து, அடுத்து என்ன நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்க வைக்கிறது. இது ஆக்க இலக்கிய காரருக்குக் கைவந்த பாணி!

நகை உணர்வு நூலுக்குப் பெரும் பலம். நூலெங்கும் மிகப்பரவலாக ஒளிவிடும் இந்த அம்சம் ‘நல்ல’ எழுத்தாளர்கள் பலருக்கும் சொந்தமாகும் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்படலாம். நகைச்சுவையை ஒரு கிண்டலாகத் தம்மை நோக்கித் திருப்பிப் பார்வையாளரை அல்லது வாசகரை சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைப்பதும் வெற்றி பெற்ற உலகப் பொதுவான நகைச்சுவையாளரின் பொதுப்பண்பு எனலாம். அப்போது அது மற்றவர்களைப் புண்படுத்தாது என்பது அவதானத்துக்குரியது. அவர்கள் தம்மைச்சுட்டி சொல்லும் பகடி உண்மையாகவும் இருப்பதில்லை என்பது சிந்திக்கும் போது புரியும். “நான் ஒரு முட்டாளங்க...” என்று பழைய சினிமாவில் சந்திரபாபு பாடும் பாட்டை தொடர்ந்து கவனித்தால் அதைப் பாடுபவர் நல்ல விவேகி என்பது புரியும்.

இந்த நூலில் ஓரிடத்தில் “மருதடியான் என்ற புனை பெயரில் எழுதியிருக்கிறேன், மறந்தடியான் பொருத்தமா இருக்கும்” என்கிறார் எம். கே.எம். விடயங்களை மறந்து போகிறவரால் இப்படி எழுத்தமுடியுமா என்ன?

இன்னோரிடத்தில் சினிமா பற்றிய சரியான தகவலைச் சொல்லிவிட்டு “என் அறியாமையைக் கிண்டல் பண்ணாதீர்கள்” என்கிறார். அச்சா! “திறந்த என் வாய் முடியதை உணர் நீண்ட நேரம் எடுத்தது” “உட்கார்ந்திருந்த சூழல் நாற்காலியை என்னையறியாமல் பின்னுக்கு தள்ளிவிட்டதை உணர்ந்து வெட்கமாக இருந்தது...” போன்ற வசனங்களிலும் “டொக்டர் பிழை விடுறார்” என்ற தலைப்பிலும் நகைச்சுவையைத் தன்னை நோக்கி சுட்டும் இப்பண்பு மேலும் அவதானிக்கப்படுகிறது. “டொக்டர் பிழை விடுறார்” ஆக்கத்தில் ஒருவர் தான் அவசரப்பட்டு கதைப்பதை ஏற்றுக்கொள்வதான விடயம் ஒரு வேளை உண்மை என்று கொண்டாலும் அது கூட அப்பாத்திரத்தின் நேர்மையையே காட்டும்.

வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்தக் கிண்டலும் கேலியும் நோயாளிகள் மீதான அவதானிப்பு எல்லையில் எறியப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். “சீனியின் அளவு அமோகவினைச்சல்” “கொமேட்டில் கழியும் சீனியை வாயில் அள்ளி போடவா முடியும்?” “கிருமிகளை வாரியிறைக்கும் வள்ளல்கள்” “எடை பார்க்கும் கருவியைச் சப்பளிக்க வைக்கும் எடை” போன்ற இடங்கள் இதற்கான மாதிரிகள்.

“தொண்தொணப்பு” என்ற கிராமிய வழக்குச் சொல்லின் உள்ளே எரிச்சல் கோபம் போன்ற மறை உணர்வை வெளிப்படுத்தும் அர்த்தமும் உள்ளது என்பதை விளங்கிக்கொண்டு நூலைச்சற்று கவனமாக வாசிக்கும் போது அந்த மெல்லிய தார்மீகக்கோபம் அல்லது தொழிற்படுநிலை கோபம் சில இடங்களில் தெறிப்பதை உள்வாங்கலாம். மருத்துவர் கொடுக்கும் மருந்தை ஒழுங்காக எடுக்காமல் நோயை பெருப்பித்துக்கொண்டு வந்துநிற்கும் நோயாளி பற்றி “அதிவிவேக பூரண சிந்தாமணி” என்று எழுதும் போது எமக்கு “அவிவேக பூரண குருவும் சீடர்களும்” கதை நினைவு வந்து மெல்லிய புன்முறுவல் தோன்றும். இன்னோரிடத்தில் அவர்களை “மருத்துவ மேதாவிசுள்” என்பார். நோயாளியான மகனுக்கு ஆறுதல் தராமல் அவதூறு சொல்லும் தந்தையை “மந்தை மாடு அதேவழியில் தொடர்ந்தது” என்று கூறும் போது அவரது நியாயமான கோபம் எமக்குள்ளும் காத்திரமாக தொற்றிக்கொள்கிறது. தோற்றலை ஏற்படுத்துவதே எழுத்தாளனின் வெற்றி.

தமது நோய் பற்றிய முறைப்பாடுகளை மருந்துக்கடையில் சொல்லி அங்கு நிற்கும் விற்பனையாளரிடம் மருந்து வாங்கிச்செல்லும் வாடிக்கையாளர்கள்

நான்தோறும் மிகச்சாதாரணமாக எமது பார்மசிகளில் காணப்படுவார்கள். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் 'Over the counter drugs' எனப்படும் பனடோல், விற்றமின் 'சி' போன்ற மிகச்சில மருந்துகள் தவிர வேறு எதையும் மருத்துவரின் விபரமான சிட்டை இன்றி - பாவிக்கும் காலம் உட்பட பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. அந்தப் பிரச்சனைக்காகவே இங்கிருந்து மருந்துகளை அள்ளிச்செல்லும் புலம்பெயர் உறவுகள் பலரை எமக்குத் தெரியும். இவ்விடயம் பற்றிய எம். கே.எம் அவர்களின் கோபம் இவ்வாறு வெளிப்படுகிறது, "O/L இல் மட்டை அடித்துத் தெருச்சுற்றி மருந்துக்கடை சிப்பந்தியாக மாறினால் போதும் மருத்துவத் தகுதி தானாக கிடைத்துவிடும். வேண்டிய நோய்களுக்கெல்லாம் கடதாசியில் சுற்றி மருந்து கொடுக்கலாம்!". நூலாசிரியர் கூறுவது சரி தானே!.

பொருத்தமற்றவர்கள் மிக உயர் அதிகாரங்களில் இருக்கிற போது அந்த நாட்டில் யார் யாருக்கு ஆலோசனை வழங்குவது? எந்த விடயம் யாருக்குத் தெரியும்? என்பதெல்லாம் தெளிவற்றுப்போகும் என்பதை உலக சரித்திரத்தின் பல இடங்களில் காணலாம். எமது நாட்டில் இது இன்றைய நடப்பு. அது பற்றிய டொக்டரின் எரிச்சலை "சுகாதாரத்துறை உயர் மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கே அறிவியல் ஆலோசனை சொல்வதுடன் கட்டளை இடவும் முடியும்" என்ற வசனத்தினூடு உணரலாம்.

இவ்வகை வெளிப்பாடு எழுத்தாளரான தனக்கும் சாந்தி தருவதை 'நுழைவாயில் தொண தொணப்பில்', "உணர்வுகளை மறக்க, புறம் ஒதுக்க எழுத்து உதவுகிறது" என மனம் திறக்கிறார் நூலாசிரியர்.

நூலை இரண்டாம் மூன்றாம் முறை ஆழ்ந்து படிக்கிற போது இன்னும் சில விடயங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. ஒரு வைத்தியர் "நோயாளியின் உடல் நோயை பார்ப்பதுடன் உள ஆறுதலும் தரவேண்டும்" என்று நுழைவாசலில் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் செயலிலும் அதைச் செய்பவராக அமைவதால்தான் இவ்வளவு நீண்ட காலம் ஒரு குடும்ப வைத்தியராக வெற்றியுடன் பயணிக்க முடிகிறது என்பது யதார்த்தம்.

இந்நூலின் உள்ளடக்கத்தை கவனமாகப் பார்த்தால், உடல் நோய்களுக்குச் சமமாகவும் சமாந்தரமாகவும் உளம் சார்ந்து வரும் குணங்குறிகள், நோய்கள் பற்றியும் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுடன் அவை நல்ல முறையில் குணப்படுத்தப்பட்டுமுள்ளன என்பதும் முக்கியம். மின்தூக்கி தொடர்பான தொடுபயம் (Phobia), மதுப்பாவனை, பீதிநோய், (Panic disorder) மனச்சோர்வு, பதகளிப்பு, நெருக்கீடு போன்ற பொதுவான பிரச்சனைகளுக்கு மேலாக ஒட்டுண்ணி பற்றிய போலி நம்பிக்கை (Delusions of Parasitosis) போன்ற மிக அரிதான உளநோய்கள் மாற்றியும் பேசுகிறார். சுயபாலின்பம் போன்ற

அறியாமை சார்ந்த பாலியல் பிரச்சனைகளையும் தொட்டுச்செல்கிறார். Panic disorder க்கான தமிழ்க் கலைச்சொல்லாகப் 'பயப்பிராந்தி' என்று நூலாசிரியர் கையாளுவதை நாமும் பின்பற்றலாம் என்று தோன்றுகிறது.

எமது நாட்டில் வளர்ந்தோர் மத்தியில் ஏறத்தாழ 11% இனர் நீரிழிவு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதும் வருடாவருடம் இந்த நூற்றுவீதம் அதிகரித்து வருவதும் தரவுகள். இவரிடம் வரும் நோயாளிகள் இந்த அதிகரித்த பரம்பலை இவர் அவதானித்திருப்பார். அதனால் தான் போலும் நேராகவும் மறைமுகமாகவும் இரண்டு மூன்று கட்டுரைகளில் அந்தத் தொற்று நோய் பற்றி எழுதியுள்ளார்.

எழுத்தாளராகவும் நல்ல மருத்துவராகவும் நின்று எழுதும் ஆசிரியர் சமூக நலன் விரும்பியாகவும் தன்னை இந்நூல் மூலம் இனம் காட்டத் தவறவில்லை. முதியோர் பற்றிய சமூக அக்கறை கொண்ட ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை இங்கு பதிவிட்டிருக்கிறார். 'கேட்டல் குறைபாடு' கொண்ட ஒரு முதியவரிடம் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் நேர்மையான குடும்ப அன்பை காட்டவில்லை என்ற மிக உணர்வுபூர்வமான விடயம் ஒரு கட்டுரையின் ஊடே நின்று உள்ளத்தை அரிக்கிறது. கருத்தரிப்புச் சோதனை பற்றிய விடயம் எமது சமூகத்தின் கலாசார சீரழிவு பற்றி மற்றொருமுறை அழுத்திச் சிந்திக்குமாறு வேண்டி நிற்கிறது.

இவை எல்லாவற்றையும் விட இன்னொரு முக்கிய விடயமும் இருக்கிறது. மாறடைப்பு பற்றிப் பேசும் போது Troponin T test பற்றி குறிப்பிடுகிறார். இந்த குருதிச் சோதனை 2000ஆம் ஆண்டளவில் தான் எமது நாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது என்று நம்புகிறேன். ஏறத்தாழ அக்காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட இவ்வாக்கத்தில் அவர் இதனைக் குறிப்பிட்டிருப்பது மருத்துவர் தன்னை உடனுக்குடன் இற்றைப்படுத்துகிறார் என்ற தகவலுடன் அவர் மீதான நம்பிக்கையை இன்னும் அதிகரிக்க வைக்கிறது. 'நம்பிக்கை' பற்றி இந்த நூலின் 'கடவுளிலும் மேலானவர்கள்' என்ற கட்டுரை எள்ளலுடன் பேசுகிறது என்பதுடன் இ.து. குலசிங்கம் அவர்கள் நூலுக்கு முன்னுரை போல எழுதியிருக்கும் ரசனைக்குறிப்பிலும் 'நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகள்' பற்றி எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நம்பிக்கையுடன் நூலை மீண்டும் மேசையில் வைக்கிற போது அருமையான, பயனுள்ள நூல் ஒன்றைப் படித்த திருப்தியும் இன்னும் சிந்திக்கத் தூண்டும், இன்னும் இன்னும் தேடத்தூண்டும் நூலை மகிழ்வுடன் கற்ற ஆத்மார்த்த நிறைவும் ஏற்படுகிறது என்பது நிஜம்.

இலங்கைத் தமிழ் வெளியீட்டுத் துறையின் எதிர்காலம்

என். செல்வராஜா

ஒரு ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளியாக இல்லாது போனாலும், 25 ஆண்டுகள் நூலகராக இருந்த அனுபவம், இருபது ஆண்டுகளாக நூல்தேட்டம் என்ற சமூத்துத் தமிழ் நூற்பட்டியலைத் தொகுத்து 16,000 சமூத்துத் தமிழ் நூல்களைப் பதிவுசெய்து வழங்கிய அனுபவம், இரண்டொரு சமூத்துத் தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களுடன் இணைந்து கடந்த சில ஆண்டுகளாக லண்டனில் பதினொரு சமூத்துத் தமிழ்ப் புத்தகச் சந்தைகளை பல இடங்களிலும் நடத்தி சராசரி வாசகர்கள் பற்றிப் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவம் இவை அனைத்தும் என்னை இக்கட்டுரையை எழுதத் தூண்டியுள்ளது.

எம்மவரிடையே வாசிப்புத் தரம் குறைந்துவிட்டது என்று வெளிப்படையான கருத்தைச் சொல்லி ஒதுங்கிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. அதிலிருந்து எவ்வாறு மீளலாம் என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாடே இக்கருத்துக்கள்.

வாசிப்பு என்பது கல்வித் தேவைகளுக்காகவும், அதற்கப்பால் உள்ள விரிந்த தேடலுக்கும் என இரண்டு வகைகளில் இங்கு நிகழ்கின்றது. இங்கு பொதுவான வாசகர்கள் பற்றிய மதிப்பீடு இரண்டாவது “விரிந்த அறிவுத் தேடலுக்கான” வாசிப்பு என்ற பரப்புக்குள் அடங்குகின்றது. பொழுதுபோக்குக்காகவும், தம்மைச்சுற்றி உலகில் நடந்தேறும் விடயங்களை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் அறிந்து கொள்வதற்காகவும், புரியாதவற்றைப் புரிந்து தெளிவுபெறவும் ஒருவருக்கு ஆழமான வாசிப்புத் தேவைப்படுகின்றது. பொது அறிவு- கேள்வி பதில் புத்தகத்தை எடுத்து வாசித்ததும் பொது அறிவு

எமக்கு வந்துசேர்ந்து விடுகின்றது என்று இன்றுவரை நம்பிக்கொள்கின்றோம். அதனால் தான் இன்று புத்தக விற்பனை நிலையங்களில் சிறியதும் பெரியதுமாக இரண்டு வரிகளில் பதில் தரும் பொது அறிவுக் களஞ்சியங்களும் பொது அறிவுப் பெட்டகங்களும் வாசகருக்குத் தயாராகக் காத்திருக்கின்றன. ஒரு பரீட்சைத் தேவைக்கு வேண்டுமானால் இந்தப் பொது அறிவு நூல்கள் ஓரளவு தகவல்களை வழங்கலாம். ஆனால் ஆழ்ந்த அகன்ற வாசிப்பே ஒருவரை தன்னைச் சார்ந்த சமூகத்தையும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தையும் கூர்ந்து அவதானித்துப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றது. அதற்கான தேவையையும், ஆர்வத்தையும் வளர்த்தெடுப்பதே எம்முன்னுள்ள சமூகக் கடமையாகும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெரும்பாலோரின் ஆர்வம் கல்வித் தேவைகளுக்கான வாசிப்புடன் நின்றுவிடுகின்றது. அதற்கப்பால் ஏற்படும் வாசிப்பு நிலை ஒருவனுக்கு சிறுபராயத்திலேயே அவனது பெற்றோராலும், ஆசிரியர்களாலும் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் தடுக்கப்பட்டு விடுகின்றது. புலமைப்பரிசில் பரீட்சைகளையும், ஆண்டிறுதிப் பரீட்சைகளையும் மாத்திரம் முன்னிறுத்திய பாடசாலைக் கல்வி முறையும், அதற்கப்பால் தொடரும் டிடிஷன் கல்வித் திட்டங்களும் அவர்களை பாடக்குறிப்புகளை மட்டும் (Notes) நம்பிய மாணவர் சமூகமாக வளர்த்தெடுக்கிறது. இந்நிலை பல்கலைக்கழகங்கள் வரையும் பரவியுள்ளதை இன்று காணக்கிடைக்கும் சில நூல்கள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

விதிவிலக்கான ஒருசிலரே நல்ல வாசகர்களாக மிளிர்கின்றனர். அதற்குப் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் முக்கியமாகத் துணைநின்றிருக்கிறார்கள். எமது சமூகத்துப் படைப்பாளிகளில் பலர் ஆசிரியர்களாக இருந்தும் கல்விச்சாலைகளில் நூலகங்கள் நலிந்து கிடக்கின்றன. நூல்கள் அலுமாரிகளில் பூட்டப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. சாவி தலைமை ஆசிரியரிடம் அடைக்கலமாகிவிடுகின்றது. தான் ஓய்வுபெற்றுப் போகும் வரை அதிபரும் புத்தகங்களைப் பூதம் காத்த புதையல் போலப்

என்.வி.வாஜா

நூலகவியலாளர்.
ஆய்வாளர், பதிப்பாளர்,
யாழ்ப்பாண மாவட்டம்
ஆணைக்கோட்டையை
புரவீகமாக கொண்டவர்.
தற்போது கிங்கிவாந்தில்
வாழ்கிறார். சீயோத்தி
நூலக சேவைகள்
என்னும் நூல் வெளியீட்டு
நிறுவனத்தின்
தாபகர், சமூக
தமிழ்த் தேசியத்தின்
நூல்வியர்ப் பட்டியலாளர்
கிவர்து நூல்தேடும்
பெருந்தொகுப்பின்
வாயிலாக இதுவரை
16 தொகுதிகளில்
10000 நூல்களை
பதிவுசெய்துள்ளார்.

பாதுகாத்து புதிய அதிபரிடம் கையளிக் கின்றார். தனது ஓய்வூதியம் தாமதமாகக் கூடாதென்ற கவலை அவருக்கு. இதுதான் காலாதிகாலமான நடைமுறை. இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் திறந்த வாசிப்புமுறையுள்ள பாடசாலைகளை விரல்விட்டு எண்ணலாம். பாடசாலைகளில் நூலகத்தின் நூற்றொகை என்பது நிலையான சொத்துகளாகக்

(Fixed assets) கணிப்பிடும் முறை நீங்கி அவை அழியும் நுகர்பொருட்களாகக் (consumable) கணிப்பிடும் வகையில் நூலக விதிமுறைகள் தளர்த்தப்படவேண்டும். அப்பொழுது தான் அதிபரின் பொறுப்பில் பாதுகாக்கப்படும் நூலகச் சாவிக்கொத்து, நூலகரிடம் கைமாறும் நிலை உருவாகும். பாடசாலைகளில் நூல்கள் பாவனைக்கு விடப்பட்டு காலக்கிரமத்தில் பழுதடைந்து பெறுமானத் தேய்வுகண்டால், புதிய நூல்விற்பனைக்கான சந்தை வாய்ப்பினையும் அது விரிவுபடுத்தும். 'இறைத்த கிணறே ஊறும்' என்பது மூத்தோர் பொன் மொழியல்லவா?

எம்மிடையே வாழும் தமிழ் பாடசாலை ஆசிரியர்களில் எத்தனைபேர் பொதுவாசிப்பில் அக்கறையுடன் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்பதை இலங்கையில் ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் BMICH சர்வதேச புத்தகச் சந்தைகளில் அவர்கள் தமது நூலகங்களுக்காக வாங்கும் பொது வாசிப்பு நூல்களின் எண்ணிக்கையிலிருந்தும் வகைகளிலிருந்தும் மதிப்பிடலாம். இதை எமது தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களும் படைப்பாளிகளும் அறியாமலில்லை. பாடம்சார்ந்த துறைகளுக்கு அப்பால் செல்ல அவர்களது கைகள் கூசுவதை அத்தகையதொரு நூற்சந்தையில் நேரில் கண்டவன் நான். இது வருத்தத்துக்குரியது. கல்வித் தேவைகளுக்கு அப்பாலும் வாசிப்பு விரியவேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் பெற்றோரும் நினைத்தால்- அதற்கான வாய்ப்புகளை அவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்கு வழங்கினால் எமது வாசிப்பு நிலை அதிசயிக்கத்தக்க அளவில் மாறும். வரையறுக்கப்பட்ட நிதி வசதி என்பது இரண்டாம் பட்சமே. பதிப்பாளர்கள் மறைமுகமாக வழங்கும் கொமிஷன்களும் (லஞ்சம் என்றும் சொல்லலாம்) நியாயமானதும் ஆரோக்கியமானதும் நேர்மையானதுமான நூல்கொள்வனவுகளைக் கல்வி நிறுவன நூலகங்கள் மேற்கொள்ளத் தடையாக உள்ளன.

படைப்பாளிகளும், பதிப்பாளர்களும் சிறுவர் நூல்கள் என்றால் கற்பனைவளம் மிக்க சிறுவர் பாடல்களும், சிறுவர் கதைகளும் தான் என்ற மாயையிலிருந்தும் இன்று விடுபடவேண்டும். அறிவியல்சார்ந்த படைப்புகளை அவர்கள் சிறுவர்களுக்காகப் படைக்க வேண்டும். ரஷ்யா-உக்ரெயின் யுத்தம் பற்றி அல்லது இலங்கையின் ஆர்தர் சீ கிளார்க்கின் வாழ்வும் பணியும் பற்றி ஒரு சிறுவனுக்கு விளங்கக்கூடியவகையில் படங்களுடன் அழகாக ஒரு நூலை ஆராய்ந்து எழுதவேண்டும் என்று எமது எழுத்தாளர்கள் என்று தீர்மானிக்கிறார்களோ அன்றுதான் எமது வாசிப்புத்திறன் சர்வதேசத் தரத்தை எட்டும்.

இன்று இலங்கையில் Room to read திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்ப் பதிப்பகங்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ள தமிழ் நூல்களின் தலைப்புகளையும் பாடத்துறையையும் மேலோட்டமாகப் பார்த்தாலே இளையோர் அறிவியல் நூல்களுக்கு நாம் வழங்கும் முக்கியத்துவம் புரியும். இன்று வளரும் சிறுவனே நாளைய வளர்ந்த வாசகன். பறக்கத்துடிக்கும் பறவையின் சிறகுகளைக் கத்தரித்துவிட்டு அது பறக்கவில்லையே என்று வருத்தப்படும் சமூகக் கோளாறு மாறவேண்டும். எமது கவனம் ஒட்டுமொத்தமாக சிறுவர்களைப் பரந்த வாசிப்புக்கு இட்டுச்செல்லும் வழிமுறைகள் பற்றிச் சிந்தித்தால் இந்தத் தலைமுறையிலேயே விடிவைக் காணலாம். பாடசாலைகளும் ஆசிரியர்களும் கல்வித்துறையும்தான் இதனைச் செய்யவேண்டும் என்ற வழமையான “மற்றவர் செய்யட்டும் நாம் வேடிக்கை பார்ப்போம்” என்ற போக்கை கைவிட்டு- ஒவ்வொருவரும் தமது பங்கை செயல்படுத்தவேண்டும். மேலைத்தேயங்களில் கோடி கோடியாக பணத்தை அதில்தான் கொட்டுகிறார்கள். பாடசாலை நூலகங்களுக்கு அப்பால், மேலதிகமாக வகுப்பறை நூலகங்களும் செழிப்புடன் செயற்படுகின்றன. அவற்றின் பொறுப்பை பெற்றோரும் வகுப்பாசிரியர்களுமே பெரும் பாலும் ஏற்கிறார்கள். அதன் ஒரு வெளிப்பாடு தான் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள Room to read என்ற இலங்கைத் திட்டம். அதையும் நாங்கள் சரிவரப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதே எனது கருத்து.

எமது எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் எனக்கு ஒரு கசப்பான அபிப்பிராயம் உள்ளது. தனது நூல்களைத்தவிர அடுத்தவரின் நூல்களையும் வாங்கிப்படிக்கும் படைப்பாளிகளை எம்மிடையே விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். இன்று ஒரு புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் கலந்துகொள்ளும் பலதரப்பட்ட எழுத்தாளர்களின் எண்ணிக்கையை வைத்தும் எனது கருத்தைப் புரிந்துகொள்ளலாம். எத்தனை குழுக்கள், எத்தனை

பிரிவுகள்? இந்நிலை ஈழத்தில் மாத்திரமல்ல. புலம்பெயர்ந்து நாம் வாழும் மண்ணிலும்தான் தொடர்கின்றது. காழ்ப்புணர்வற்ற தமது பரந்த வாசிப்பை எழுத்தாளர்களும் விமர்சகர்களும் மேற்கொள்ளும்போது புத்தகக் கலாச்சாரம் செழுமையடையும்.

நூலகத் துறையில் ஒரு பொன்மொழியுண்டு. 'நூலகங்களை நாடி வாசகர் வராவிட்டால் வாசகரை நாடி நூல்கள் சென்றடைய வேண்டும்'- இது நூலகவியலின் தந்தை என்று உலகமே போற்றும் தமிழறிஞரான எஸ்.ஆர். இரங்கநாதன் சொன்னது. இந்தக் கருத்தே பதிப்பகங்களுக்கும் நூல் விற்பனையாளர்களுக்கும் பொருந்தும். தமது நூல் கொள்வனவுக்காக பதிப்பகங்களை நாடி மக்கள் வராவிட்டால், அவர்களை நாடி பதிப்பகங்கள் செல்லவேண்டும். சிறிய அளவில் நடமாடும் நூற்சந்தைகளை ஏன் இலங்கையில் தொடர்ந்து நடத்தக்கூடாது என்ற நீண்டகாலக் கேள்விக்கு 'எங்கட புத்தகங்கள்' உள்ளிட்ட சிறிய அமைப்புகள் இன்று விடைகண்டுள்ள சில பாடசாலைகளும், சனசமூக நிலையங்களும், பொது நூலகங்களும் கண்காட்சிகள் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்.

இன்று லண்டனில் அதைத்தான் நான் செய்துவருகின்றேன். ஈழத்து தமிழ் நூல்களின் சந்தை வாய்ப்பினை லண்டனிலும் அதன் புறநகர்ப்பகுதிகளிலும் விரிவுபடுத்தும் தனிநபர் முயற்சியாகவே இதனை மேற்கொள்கின்றேன். ஒரு மண்டபத்தை ஒழுங்குசெய்து தரவேண்டியது மட்டுமே அவர்களின் பொறுப்பு. ஊடகங்கள் போதிய விளம்பரங்களை வழங்குகின்றன. என்னளவில் ஓரளவு வெற்றியளித்துள்ள இந்த முயற்சி, அண்மைக்கால ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் பற்றி அறிய வாய்ப்பில்லாதிருக்கும் புகலிடத்தில்

வாழும் எம்மவரிடையே அவற்றை எடுத்துச் சென்று காட்டி, அவர்களிடம் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி பெரும்பாலும் இலங்கை விலையிலேயே (இறக்குமதிச் செலவையும் சேர்த்து விலை நிர்ணயிக்கப்படுவதால் இலங்கை விலையை விட ஓரிரு பவுண்கள் விலை அதிகமாயிருக்கும்) அவர்களிடம் சேர்ப்பிக்கும் எளிமையான முயற்சி. பல நண்பர்கள் இன்று தொண்டர்களாக என்னுடன் இணைந்து எனது பழுவைக் குறைக்கவும் முன்வந்திருக்கிறார்கள். இது ஈழத்துத் தமிழ் பதிப்பலகம் பற்றிய புதியதொரு நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றை என்னுள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

ஆக்க இலக்கியம் தவிர்ந்த பல ஆய்வு நூல்களை குமரன் பதிப்பகமும் சேமமடு பதிப்பகமும் சில தனியார் அமைப்புகளும் வெளியிட்டு வருகின்றார்கள். இவர்களின் ஆய்வுநூல்கள் பரந்த அளவில் எடுத்துச் செல்லப்படவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும். அதற்கான முறையான சர்வதேச விநியோகத்திட்டம் எதுவும் எமது பதிப்பாளர்களிடம் இல்லை. அதனைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு எழுதுபவரின் தலையிலேயே கட்டிவிடப்படுகின்றது. பாவம், புத்திஜீவிகளான அவர்களால் வியாபாரச் சிந்தனையை தமக்குள் வளர்த்துக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. ஒருவெளியீட்டு விழாவுடன் திருப்திகொண்டு விடுகிறார்கள். லண்டனிலிருந்து கடிதம் எழுதி ஒரு பிரதியைக் கேட்டால்கூட பதில் எழுதவோ, தொடர்புகொள்ளவோகூட அவர்கள் அக்கறைப்படுவதில்லை. இத்தகைய நிலையில் நூல்விநியோகத்திட்டம் பற்றி சிந்தித்து அதனைச் செய்யவேண்டியது பதிப்பகங்களே. முன்னர் ஒரு தடவை பூபாலசிங்கம் பதிப்பகத்தின் மூலம் இத்தகையதொரு கூட்டு விநியோகத்திட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டதாக அறிகின்றேன். அது ஏன் தோல்வியில் முடிந்தது என்பதை நாம் ஆராயவேண்டும். அதன் காரணிகளைக் கண்டறிந்து அதனை வெற்றிகொள்ளத்தக்க மற்றொரு தொடர் முயற்சியை பதிப்பாளர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மேற்கொள்ளவேண்டும்.

புதிதாக ஒரு நூல் வெளி வந்ததும் அது பற்றி அறிமுகத்தையும், விமர்சனத்தையும் பத்திரிகைகளிலும் சிறு சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரித்து விடுவதால் மாத்திரம் அந்த நூலைத் தேடிச் சென்று வாங்கும் அளவுக்கு எமது வாசகர் சமூகம் உத்வேகம் பெறவில்லை என்ற யதார்த்தத்தை

நாம் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வாசகர்களிடம் நூல்களைக் கொண்டுசேர்க்கும் வழிமுறைகளாக இன்று இருப்பது பதிப்பாளர்களின் புத்தக விலைப்பட்டியல்களும், பதிப்பாளர்களின் சஞ்சிகை விளம்பரங்களும். இதற்கப்பால் நூல்களை விநியோகிப்பது தொடர்பாக குறைந்தபட்சம் ஒரு கலந்துரையாடலையாவது பதிப்பகங்கள் ஒற்றுமையுடன் அறிவுஜீவிகளுடன் இணைந்து மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தமது சந்தை வாய்ப்பை உலகெங்கும் புலம்பெயர்ந்துள்ள எம்மவரிடையே உருவாக்க நியாயமான விலையில் அவர்களிடம் நூல்களைக் கொண்டுசேர்க்க தனிநபர்களின் உதவும் கரங்களைப் பற்றிப் பிடிக்கவேண்டும். லாபத்தை மாத்திரம் கருத்திற்கொண்டு புலம்பெயர் தமிழர்களை நோக்கி நீழும் வர்த்தகக் கரங்கள், தவறான கரங்களையும் பற்றக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது. புலம்பெயர் தமிழர்களின் அறிவியல் தேவை மற்றும் ஆர்வத்துக்கு தீனியாக அமையும் நூல்களை வெளியிடும் முயற்சிகளிலும் பதிப்பாளர்கள் இறங்கவேண்டும். குறிப்பாக ஈழத்தவரின் சமூக அரசியல், கலாச்சார, பிரதேச வரலாற்று மூலங்களை அடியொற்றிய தேடல் இன்று புலம்பெயர் தமிழர்களிடம் உண்டு. அதற்கு ஏற்ப வெளிவரும் நூல்களையே அங்கு வெற்றிகரமாகச் சந்தைப்படுத்தும் வாய்ப்புள்ளது. இந்தத் தேவையை நிவர்த்திசெய்வது ஈழத்து பதிப்பகங்களினதும், படைப்பாளிகளினதும் கடமையாகும்.

இன்று மணிமேகலைப்பிரசுரமும், காலச்சுவடு பதிப்பகமும், புதிதாக முளைத்திருக்கும் தமிழகத்தின் பல்வேறு பதிப்பகங்களும் புலம்பெயர்ந்தோரை நோக்கித் தமது சந்தை வாய்ப்பை வலுப்படுத்திவரும் வேளையில் ஈழத்தின் பதிப்பாளர்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற சாமான்யனின் கேள்விக்கு அவர்களிடமிருந்து நல்லதொரு பதிலை ஈழத்துத் தமிழ்ப்பதிப்புலகம் இன்று எதிர்பார்த்திருக்கிறது.

(18.3.2012 இற்றைப்படுத்தல் எங்கட புத்தகங்களுக்காக 27.4.2022)

நூல்கள்

திரு மார்க்கண்டு அருள்சந்திரன் அவர்களின் “யாழ்ப்பாணத்தவரின் வாழ்வியலில் மாட்டுவண்டி”. நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு கடந்த 26.02.2022 அன்று நாச்சிமாற் கோவிலடி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது.

■ ■ ■

நீண்ட கால இடைவெளியின் பின் வெளிவந்த “உள்ளம்”, காலாண்டு சஞ்சிகையின் வெளியீட்டு நிகழ்வு 27.02.2022 அன்று கொக்குவில் வளர்மதி முன்னேற்றக்கழக வேலாயுதபிள்ளை அரங்கத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது.

ஏகலைத்துவம்

- ந.பார்த்தபன்.

“ஐயம் நீங்க அளவிலா நூலைத் தேடு” என்றும் “அறியாமை அகல ஆற்றாது படி” என்றும் “புத்தகங்களின் தோற்றம் உள்ளத்திலிருந்து கவலையைப் போக்குகிறது” என்றும் “சட்டைப் பையிலுள்ள பூந்தோட்டப்படம் போன்றது புத்தகம்” என்றும் “நம்மை மோசம் செய்யாத ஒரே ஒரு நண்பன் புத்தகம்” என்றும் பல்வேறு பழமொழிகள் நூல்கள் தொடர்பாகவும் அவற்றின் அவசியம் தொடர்பாகவும் நிறைய, நல்ல கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளன.

மேலும், “புத்தகம் ஆயிரமாயிரம் கருத்துக்கள் உள்ளிருப்பினும் மூடிக்கொண்டு அமைதியாகத்தான் இருக்கின்றது” என்றும் “புத்தகம் கையில் ஏந்தக் கூடிய ஒரு கடவுள்” என்றும் “நேற்று இறந்தவனையும் இன்று இருப்பவனையும் நாளை பிறப்பவனையும் இணைக்கின்ற ஒரு கருவி புத்தகம்” என்றும் “நாம் படித்து நம் குழந்தைகள் படித்து அடுத்த தலைமுறையும் படிக்க உதவுவது புத்தகம்” என்றும் புத்தகம் தொடர்பாக மனங்கொள்ளத்தக்க சிந்தனைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இருப்பினும், வாசிப்பு என்று வரும்போது, இப்போது

நாமுத்தம்பன்.

ஓய்வநிலை

உட்பீடாதிபதி

(தொடருரு கலை).

வவுனியா தேசிய

கல்வியியல் கல்லூரி.

புகமை சஞ்சிகை

ஆசிரியர் எழுத்தாளர்.

விமர்சகர்

வெளிவந்த சிவரது

நூல்கள். எழுத்து தமிழ்

சிலக்கிய வரலாறு

(சிறுகதை, நாவல்,

விமர்சனம் தொகுப்பு).

மனத்தாறல் சிறுகதைத்

தொகுப்பு, மொழி

கட்டுரைத் தொகுப்பு,

அறிவுலக நிர்யானிகள்

(ஆசிரியத்துவம்

தொடர்பான ஆய்வு).

வாசிப்பதில் அக்கறை, ஆர்வம் வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது என்றும் வாசிப்பு என்னும் கலை அருகிவிட்டதென்றும், கைப்பேசியில் (இணையத்தில்) நாங்கள் வாசித்து அறிகிறோம் என்று கூறுவதும்... பொதுவாக நூலகங்களுக்குச் செல்வதோ நூல்களைத் தேடுவதோ பெருமளவு குறைந்து விட்டதென்று கருத்துரைப்பதையும் கேட்கிறோம்.

இந்நிலையில் வாசிப்பின் அருமை பெருமைகள், பயன்பாடுகள், முக்கியத்துவம் போன்றவற்றை பலரும் வலியுறுத்தினர். இது வலியுறுத்துவதால், வற்புறுத்தல் செய்வதால் நிகழ்ந்து விடுமா..? வாசிப்பு ஒரு மகிழ்ச்சி. ஒரு போதை.. தானே உணர்ந்திடும் செயற்பாடு. பலர் வாசிப்பை தினசரி கடமைகளுள் ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். நாளொரு நூல், அல்லது விடயம் வாசிப்பதைக் கடமையாக்குகிறார்கள்.

வாசித்தலைப் படித்தல் என்றும் கூறுகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் என்ன வாசிக்கிறாய்? என்று கேட்பதும் என்ன படிக்கிறாய்? என்று நாங்கள் கேட்பதும் ஒன்றே. மேலும் ஒருவர் படித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன்.. எனக் கூறுவது வாசிக்கிறேன் (reading) என்றே குறிப்பிடுவர்.

அடிப்படை மொழித்திறன்கள் நான்கினுள் (கேட்டல்-தற்போது செவிமடுத்தல் எனப்படுகிறது, பேசுதல், வாசித்தல், எழுதுதல்) வாசித்தலுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் உண்டு.

ஒருவருடைய உள்வாங்கும் செயற்பாடுகளான செவிமடுத்தல், வாசித்தல் என்பவற்றுள் வாசித்தல் எனும் செயற்பாடு இரண்டு வகையாகப் பார்க்கப்படும். ஒன்று எழுத்துக்களை அறிந்து வாசித்தல்.

இது ஆரம்ப வகுப்புகளிருந்து கற்பிக்கப்படுகிறது. இந்த வாசிப்பு எல்லோராலும் செய்யக்கூடியது.

மற்றையது தான், இன்று அருகிக் கொண்டு வருகிற தேடலுக்கான, பொழுதுபோக்குக்கான வாசிப்பு.

இந்த இரண்டாவது வாசிப்புத் தொடர்பாகச் சிந்திக்கும் பொழுது தான், நான் தலைப்பாகக் குறித்த

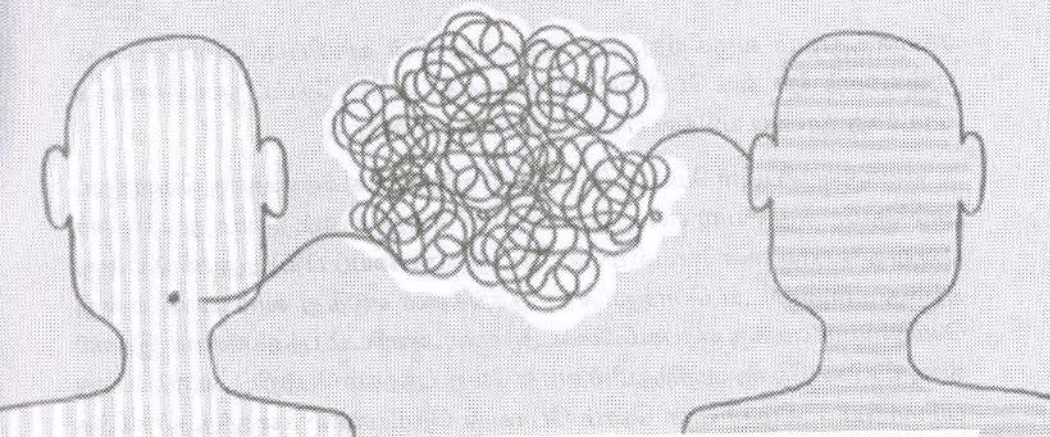
ஏகலைத்துவம் வருகிறது. என் தந்தையாரின் வாசிப்பு, அவரைப் பல நூல்களைத் தேடவும் பேணவும் வழிவகுத்தது. அந்தத் தேட்டந்தான் என்னை வாசிக்கத் தூண்டியதென பின்னர் நான் உணர்ந்தேன்.

எனக்கு வாசிப்பின் மேல் அதிக ஈடுபாடு வந்ததற்குக் காரணத்தை நினைத்துப் பார்க்குமிடத்து.. யார் என்னை வாசி, வாசி என்று தினம், தினம் தூண்டினர் என்று நான் என்னையே பலமுறை கேட்டு தலையைப் பிய்த்ததுண்டு. எனது தந்தை தன்னுடைய சொத்தான புத்தகங்களை எடுத்து வாசி, வாசி என்று சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகமில்லை. ஆனால், அவரிடம் புத்தகங்களை இரவல் வாங்கிச்சென்றோர், வாசித்தபின் வந்து வேறு புத்தகம் பெற்றிட வரும்போது பரிமாறிய, மகிழ்ச்சியாக நேரம் போவது தெரியாமல் கதைத்த, தர்க்கித்த விடயங்களையும் பார்த்தபோதும் நான் வீட்டிலிருந்து பொழுதுகளில் அவர்களுக்கு சில புத்தகங்களைக் கைமாற்றிக்கொடுக்கும்போது என்னுடனும் அவர்களின் ஆவலால் சிலாகித்துச் சொல்லப்பட்டதும் என்னைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாசிக்கத் தூண்டியது என நான் நம்புகிறேன்.

காலப்போக்கில் யார் யாரிடம் இரவல் வாங்கலாமெனவும், குறிப்பாக நூலகத்தில் அங்கத்தவர் ஆகினால்தான் என் பசியடங்கும் என்ற தெளிவு பெற்றேன். இன்று நானொரு நல்ல வாசகன் என்கிற மிகவும் சந்தோஷமான நினைவு எனக்குள் ஏற்பட்டது மட்டுமன்றி தமிழால் நான் வாழ, ஓய்வுபெற்ற பின்னரும் உற்சாகமாக இருக்க இந்த வாசிப்பெனும் வரம் எனக்கு உதவுவதாக நான் நம்புகிறேன்.

எனது தந்தையார் தான் சேர்த்த நூல்கள் என்னையொரு சிறந்த வாசகனாக்கும் என நினைத்துத் தான் செய்தாரோ தெரியவில்லை. ஆனால், அவர் சேகரித்த நூல்கள் எனக்குள் வாசிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தின என்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. ஆக, வீட்டில் நிறைய நூல்கள் இருந்தால் ஆரோக்கியம், வினைத்திறனான வாசகர்கள் உருவாகுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குள் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்றுள்ள வாசிப்புத் தொடர்பான கருத்துருவாக்கங்கள், ஆரோக்கிய அபிப்பிராயங்களாக இல்லாமல் ஆதங்கப்படும் போக்கினையே காட்டுவதால்... வாசி..யோசி என்று பிரசாரம் செய்வதை விட, வீட்டில் நல்லதொரு நூலகத்தை உருவாக்க முயற்சி செய்வது, பிள்ளைகளினது வாசிப்பார்வத்தைத் தூண்டுமென நம்பிக்கை கொள்கிறேன். இது தானாகக் கற்றுக்கொள்ளும் கலை. ஏகலைத்துவம் போன்றது.

வாய்மொழி வரலாறுகள்

என் ஓயல்

ஒரு சமூக அமைப்பு எப்படி இருக்கிறதோ-ஒரு சமூகத்தின் பௌதீக வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் எப்படி இருக்கின்றனவோ அவ்வாறு தான் அச்சமூகத்தின் அரசியலும், பின்பற்றப்படும் மதமும் ஏனைய கலாச்சாரம் மற்றும் பண்பாடுகளும் அவை தொடர்பான கோட்பாடுகளும் அமைந்துவிடுகின்றன என்றார் கார்ள் மார்க்ஸ்.

ஒவ்வொரு நாகரீகத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் அவற்றுக்கே உரிய தனித்துவமான சிறப்புப் பண்புகள் உள்ளன. மனிதன் நிலைபேறு அடையும் போது அரசியல், சமூக, பொருளாதார உறவுகள் வளர்ச்சியடைகின்றன. அவை தமக்கான தொழிற்பாடுகளைச் சமூகத்தின் பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், ஐதீகங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து வடிவமைத்துக் கொள்கின்றன. அவை தொடர்ந்து வரும் காலங்களில் வரலாறாகவோ முன்னைய காலகட்டத்தின் அழிவுறாத ரூபங்களாகவோ பார்க்கப்படுதல் என்பதும் இயல்பானதே. அவற்றுள் சில அம்மக்களிடையே எழுத்தாதாரங்களாகவும், வாய்மொழிக் கதைகளாகவும் காணப்படுகின்றன.

அவற்றைத் தாண்டி ஒரு சமூகத்தின் அடையாளம் என்பது, ஆவணம் என்றவகையில் ஒரு தகவலை எழுத்திலோ அல்லது பிற முறைகளிலோ வெளிப்படுத்தப்படும் விடயமாகக் காணமுடிகின்றது. ஆனால் அந்தந்த சமூகம் பற்றிய வரலாறுகளைப் பெறுவதற்கான முக்கிய ஆவணங்கள் அக்காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த நபர்களது கதைகள் தான் என்பதை நாம் மறந்து விடுகின்றோம். அவர்களது கதைகள் நமது வரலாற்றின் முக்கிய ஆவணங்கள் என்பது நம்மவர்களிடையே விழிப்புணர்வு அற்ற ஒன்றாகவும்

காணப்பட்டுகின்றது. அவையும் ஓர் பதிவாக இன்றைய காலகட்டத்தில் கொள்ளப்படுகின்றது. அதனைப் பற்றிய சில தகவல்களை ஆய்வாளர்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதென்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

எழுதப்பட்ட வரலாறுகள் இல்லாத நிலையில் கடந்தகால வாழ்வியலைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்க எமது முன்னோர்கள் இந்த வாய்மொழிக் கதைகளை வரலாற்று ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் சமூகங்களில் பல்வேறு நோக்குநிலைகளில் இப்பதிவுகள் இடம் பெற்றாலும் வாய்மொழி வரலாறு என்ற துறைசார்ந்த அணுகுமுறைகள், கருத்தாடல்கள் 1940 களில் ஆலன் நெவின்ஸ் (Allan Nevins) மற்றும் அவரது குழுவுடன் இணைந்து கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் நவீன ஆவணவாக்க கருத்துருவாக்கமாக வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்தது.

இதனை தொடர்ந்து பரவலாக பல்வேறு நாடுகளிலும் வாய்மொழி வரலாற்று ஆவணப்படுத்தல் சார்ந்த பல்வேறு ஆய்வுகளும் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக 1960, 1970களில் Oral Documentation of the era's movements and protest என்ற வாய்மொழி வரலாற்று ஆவணப்படுத்தலுக்கு இது வழிவகுத்தது. இதில் அலெக்ஸ் சான் ரோ போர்டெல்லி (Alessandro Portelli) என்பவர் இக்காலகட்டம் தொடர்பான மனநிலைகள், நினைவுகள், மக்களது எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை வாய்மொழி வரலாறாகப் பெற்று ஆவணப்படுத்தி அதனை ஓர் காலகட்ட சமூக வரலாறாகவும் பதிவிட்டார். இவ்வாறான பின்னணியில் வாய்மொழி வரலாறுகள் வரலாற்று ஆவணப்படுத்தலில் ஓர் முக்கிய இடத்தைப்பிடித்துக் கொண்டது.

வாய்மொழி வரலாறு என்பது வாய்மொழியின் ஊடாக, நினைவுகள் ஊடாக நபர்கள், சமூகங்கள், நிகழ்வுகள், விடயங்கள் பற்றி வரலாற்றுத் தகவல்களைத் திரட்டுதல், பாதுகாத்தல், பகிர்தல், விளங்கிக்கொள்ளுதலாகும். இத்தகவல்கள் ஒலி வடிவிலோ அல்லது காணொளி வடிவிலோ எந்தவிதமான திட்டமிடல்களும் இன்றி இயல்பாகவே பதிவு

ராஜா சீயல்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம், நுண்கலைத்துறையின் கலைவரலாற்று கற்கை நெறியில் 2017ஆம் ஆண்டு சினங்கவைமணி பட்டதைப் பெற்றுக்கொண்டவர். 2018 - 2020 வரை நுண்கலைத்துறையில் தற்காலிக விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். தற்போது நுண்கலைத்துறையில் செயற்திட்ட முகாமையாளராக பணியாற்றி வருகிறார்.

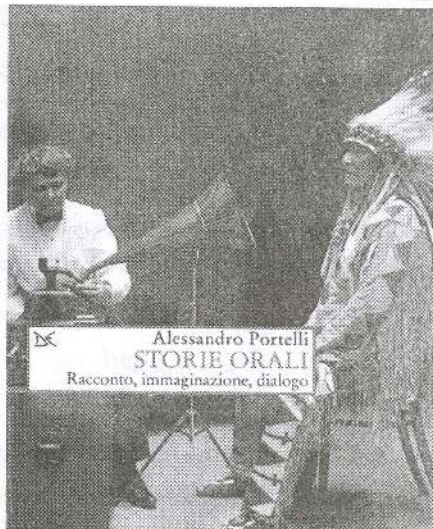

செய்தலைக் குறிக்கின்றது. பொதுவாக இவை நேர்காணல்கள் போல் அன்றி ஒரு நபரது அனுபவங்கள் சார்ந்த வாழ்வியலை பதிவு செய்தலாகக் காணப்படும். நேர்காணலுக்கும் வாய்மொழி வரலாற்றிற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அதனை அறிதலும் அவசியமாகிறது.

சில ஆய்வுகளுக்காக மாத்திரம் தெரிவு செய்யப்பட்ட வினாக்களுக்கூடாக அல்லது வினாக்கொத்து மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் பெறப்படும் பதிவே நேர்காணல் எனப்படுகின்றது. கடந்தகால நிகழ்வுகள் பற்றிய அவதானிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகளை மீளவும் வெளிப்படுத்துவதாகவும், ஒரு குறித்த துறை சார்ந்த தேவைப்பாட்டை பூர்த்தி செய்யும் வகையிலும் தேர்தெடுக்கப்பட்ட வினாக்கள் மூலம் திட்டமிடப்பட்ட விடயத்தை பதிவிடுவது நேர்காணலாகும்.

ஆனால் வாய்மொழி வரலாறுகள் அவ்வாறின்றி பல்வேறு நோக்குநிலைகளில் எழுதப்படாத அல்லது ஒருவரது நினைவு அனுபவங்களிலிருந்து பெறமுடியாத தகவலை அவருக்கூடாகவே அவர் வாழும் காலப்பகுதியில் பதிவிடுதலாகவே அமைகின்றது. அதன் மூலம் ஒவ்வொரு தனி நபரினதும் சமூகம் பற்றிய பார்வையும், அவர்கள் கண்ட சமூக ஒழுக்கமைவுகள், பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள் எவ்வாறிருந்தன என்பது தொடர்பான ஓர் காலகட்டத்தின் சூழலியல் விழுமியங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. வாய்மொழி வரலாற்றுக்கூடாகப் பெறப்படும் அறிவு என்பது தனித்துவமானது. பிரதியெடுக்க முடியாதது. எந்தவிதமான பக்கச் சார்புகளுமின்றி தம் வாழ்வையும், வாழ்ந்த காலப்பகுதியையும் தமது எண்ணங்கள், நினைவுகளுக்கூடாகவே பெறப்படும் புரிதல்களை பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு ஆவணமாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

வாய்மொழி வரலாறு ஓர் ஆய்வு முறையியலுக்கான தகவல்களாகவும் காணப்படு கின்றன. சமூகவியல் சார்ந்த ஆய்வுத்துறைகளில் இவ்வாறான பதிவுகள் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது ஒரு குறித்த நபர் பற்றிய அனுபவங்கள் பதிவிடலூடாக ஓர் வரலாற்றுருவாக்கப் பின்னணியை இனங்கண்டு அடையாளப்படுத்துவதற்கு இப்பதிவுகள் முக்கியமாகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் தமது வாழ்வியல் அனுபவங்களை சமூகம் சார்ந்து எழுத்துருவிலோ அல்லது பிற வடிவிலோ பகிர்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிடைப்பதில்லை. துறைசார்ந்து

அல்லது பொருளாதாரம் சார்ந்து அல்லது மொழியறிவு சார்ந்து ஆர்வம் கொண்டவர்கள் சிலசமயங்கள் தமது அனுபவங்களை பதிவு செய்வதற்கான வாய்ப்பும் கிடைக்கலாம். ஆயினும் அவர்கள் தவிர்ந்த ஏனையவர்களது வாய்மொழி சார்ந்த அனுபவங்களைப் பதிவிடலும் அவசியமானதாகும். இவ்வாறான அனுபவங்களின் பதிவிடலே வாய்மொழி வரலாறாகும்.

வாய்வழி வரலாற்றினை வாழ்க்கை வரலாறு சார்ந்தும், விடயம் சார்ந்தும் இரு வகைகளில் மேற்கொள்ளலாம்.

வாழ்க்கை வரலாறு சார்ந்த பதிவுகள்

வாழ்க்கை வரலாறு சார்ந்த பதிவுகள் எனும் போது குறித்த ஒரு நபரின் வாழ்க்கையினை விரிவாகவும் முழுமையாகவும் அவருக்கூடாக பதிவு செய்தலை குறிக்கும். அவர் அவரது சமூகம் பண்பாடு சார்ந்த விடயங்களை தாம் கண்ட அனுபவங்களுக்கூடாக தாமே பதிவதாகக் காணப்படும். புனைவுகளற்ற பதிவுகளாக இவற்றை பார்க்கலாம். அத்துடன் ஓர் தனி நபர் சார்ந்த பதிவு மற்றும் சமூகத்தின் பின்னணி ஆகிய இரண்டு விடயங்களை நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

விடயம் சார்ந்த பதிவுகள்

விடயம் சார் பதிவுகள் ஒரு குறித்த விடயப்பரப்பு தொடர்பான ஆய்வுகளை முதன்மைப்படுத்தி அந்தத் துறைசார்ந்து செயற்பட்ட நபர்களை தெரிவு செய்து அவர்களுக்கூடாக தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில் பதிவிடுதலாகும். இதனூடாக அவர்களது துறைசார்ந்த தனித்துவமான

பார்வை அனுபவம் ஆகியவற்றை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

அவை சில பண்புகளை உள்ளடக்கியதாக அமைதல் வேண்டும்.

- குறித்த நபர் பற்றிய சிறு அறிமுகம் (பிறப்பு, குடும்பம், கல்வி, தொழில்) முறையாக ஒலி/ஒளிப்பதிவு செய்யப்படுதல்.
- அவரது வாழ்வியல் சார்ந்த விடயங்கள் திட்டமிடப்பட்ட கேள்விகளுக்கூடாக அன்றி அவரது ஞாபகங்களின் அடிப்படையில் பதிவிடல் வேண்டும்.
- அவரது அனுபவங்களுக்கூடாக அக்கால சமூக, பண்பாடுகள், பொருளாதார நடைமுறைகள் மற்றும் ஆட்சி முறைகள் சார்ந்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கியிருத்தல் வேண்டும்.
- குறித்த நபர் அனுபவங்களை பகிரும்போது அவரை இடையூறு செய்யாது பகிர்வின் இறுதியில் கேள்விகளை அணுகுதல் வேண்டும்.
- அப்பதிவுகள் ஏனையோரும் பயன்படுத்தக்கூடிய வண்ணம் பாதுகாக்கப்படுவதற்கான அவசியத்தை விளக்கி, அதற்கான அனுமதியினையும் அவரிடம் பெறவேண்டும்.

இவ்வாறாக இன்று வாய்மொழி பற்றிய எண்ணக்கரு பரவலடைந்துள்ளன. ஆனால் அவை பற்றிய முழுமையான விழிப்புணர்வின்மையால் நாம் எமது பல்வேறு முக்கிய பதிவுகளை இழந்து விட்டோம். இழந்து

கொண்டே இருக்கின்றோம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வரலாறுகளை புத்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும், பிறஆவணங்களிலும் தேடித்திரியும் நாம் நம்முடன் இருக்கும் மிகமுக்கிய ஆதாரங்களான மனித அனுபவங்களையும், நினைவுகளையும் மறந்தவர்களாக எழுதப்பட்டவற்றையே ஆய்வு செய்பவர்களாக மாறியுள்ளோம். இந்நிலையை மாற்றி புதிய விடயங்களை தேடுதலும், அறிதலும், வாசித்தலும் அவற்றை பதிவிடுதலும் ஒவ்வொருவரது அறிவுப் புலத்தை விரிவாக்கும் என்பதை உணர வேண்டும். ■

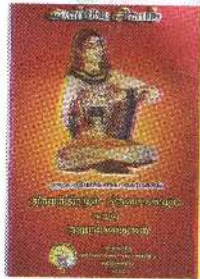
2022 இல் வெளிவந்த சமுத்து புத்தகங்கள்

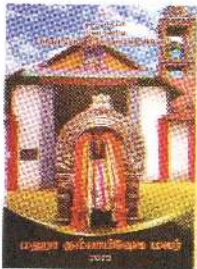
செல்வம்பு முனையகரம் கவிதைகள்
கடவுளின், வெளிச் சூழல்தன், கைகளின் (தொகுப்பு)
புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022.
VIII, 60 பக்கம்
விலை: ரூபா 250.
ISBN: 978-624-5881-38-3.

செவ்வாழ்க்கையின் ஒரு மணி
சுதுவாவளி (மீயப்பெரும்): சாதனம் செல்வம்பு)
மனடா: சிறுன் செல்வம்பா, மரங்கள்
'ஷா பதிப்பு, 2022.
53 பக்கம், பருமைப்பம்
விலை: -----
சுளை: 22x16 மீ.
ISBN: 978-624-99215-1-1.

சீவன்பெருவிலை
சீவன்பெருவிலை திருவாணாமுரு
சூழும் மறுகதைகளை
திருவாணாமுரு சூழும்
பாடுகள் பாடுகள்: சீவன்பெருவிலை மறுவாணாமுரு
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022
3x, 44 பக்கம்
விலை: ரூபா 100.
சுளை: 22x15 மீ.
ISBN: 978-624-97544-1-6.

சிறு மயிலிட்டு திருவாழ்மங்கு பெருமயிற்று
செவ்வாழ்மங்கு பெருமயிற்று
மனடா சூப்பாநிலைகதை - 2022
சீவாழ்மங்கு, சேவாழ்மங்கு,
சுசீவாழ்மங்கு (சூவாழ் மங்கு)
சுசீவாழ்மங்கு: சீவாழ் மங்கு சூப்பா
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022
3x, 62x, 120 பக்கம், பருமைப்பம்
விலை: -----
சுளை: 26.5x18.5 மீ.
ISBN: -----

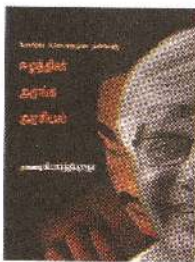
சிறு மயிற் புத்தகம்
புத்தகங்கள்
மயிலிட்டு: மதுமயிற் பருமயிற்
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022
82 x 50 பக்கம்
விலை: ரூபா 400.
சுளை: 19.5x15 மீ.
ISBN: 978-624-5849-20-8.

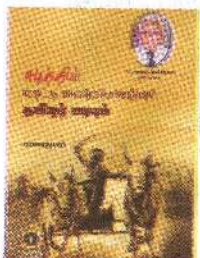
சிறு மயிற் புத்தகம்
புத்தகங்கள்
சிறு மயிற் புத்தகம்
சூன் 2022
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022
7x, 150 பக்கம், பருமைப்பம்
விலை: சிறு மயிற் ரூபா 150.
சுளை: 22.5x15 மீ.
ISBN: 978-81-897-0881-8.

சிறுமயிலின் கவிதைகள்
சிறுமயிலின் கவிதைகள்
(சூவாழ், சூவாழ்மங்கு,
சூவாழ்மங்கு)
சூவாழ்மங்கு: சிறுமயிலின் கவிதைகள்
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022
XXII, (2), 176 பக்கம், சீவாழ்மங்கு
விலை: ரூபா 500.
சுளை: 21x14 மீ.
ISBN: -----

சமுத்திரம்
சிறுமயிலின் கவிதைகள்
சிறுமயிலின் கவிதைகள்
சிறுமயிலின் கவிதைகள்
'ஷா பதிப்பு, சூன் 2022
76 பக்கம்
விலை: சிறுமயிற் ரூபா 100.
சுளை: 22x15 மீ.
ISBN: -----

சமுத்திரம்
சமுத்திரம்
சமுத்திரம்
சமுத்திரம்
'ஷா பதிப்பு, 2022
49 பக்கம், பருமைப்பம்
விலை: -----
சுளை: 20.5x14.5 மீ.
ISBN: -----

எழுப் பிரதமர் - மொண்டிரை
கட்சியின் தலைவர்
திரு. ப. ஜெயலலிதா அவர்கள் 675 85: பதிவு பதிப்புகள்
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
68 பக்கம்
விலை: மீதிப்படி ரூபா 100,
அளவு: 22x15 மீ.
ISBN: ----

எழுப்பின் சிவசெயல்
நம்புதல்
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
61, 98 பக்கம்
விலை: ரூபா 420,
அளவு: 21x14 மீ.
ISBN: 978-624-99181-3-9.

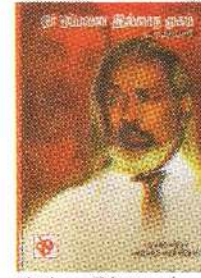
என் கனாசலி: கனாசலி (மெம்பர்) ஒரு
ஆய்வு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
56 பக்கம்
விலை: ரூபா 500,
அளவு: 20.5x14.5 மீ.
ISBN: 978-624-98956-0-7.

ஒரு மாதம்: ஒரு மாதம் (2022) சிறப்பு விவசாயப்
பதிப்பு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
95 பக்கம், கருத்துரைகள்
விலை: ரூபா 130,
அளவு: 26.5x18 மீ.
ISBN: ----

ஒரு துண்டு வாசல்: ஒரு மாதம் (2022) சிறப்பு விவசாயப்
பதிப்பு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
117 பக்கம்
விலை: ரூபா 300,
அளவு: 23.5x16.5 மீ.
ISBN: 978-624-98799-0-4.

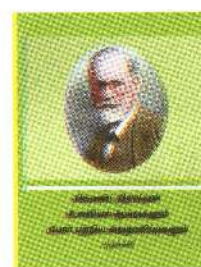
ஒரு மாதம்: ஒரு மாதம் (2022) சிறப்பு விவசாயப்
பதிப்பு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
234 பக்கம், புகைப்படங்கள்
விலை: ரூபா 500,
அளவு: 20.5x14.5 மீ.
ISBN: 978-621-6077-01-3.

ஒரு மாதம்: ஒரு மாதம் (2022) சிறப்பு விவசாயப்
பதிப்பு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
117, 108 பக்கம்
விலை: ரூபா 300,
அளவு: 21x14 மீ.
ISBN: ----

ஒரு மாதம்: ஒரு மாதம் (2022) சிறப்பு விவசாயப்
பதிப்பு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
178, 100 பக்கம், கருத்துரைகள்
விலை: ரூபா 200,
அளவு: 20.5x14.5 மீ.
ISBN: 978-624-98799-1-1.

சிக்ஸ்த் பிரதமர்: ஒரு மாதம் (2022) சிறப்பு விவசாயப்
பதிப்பு
கைய பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2022,
100 பக்கம்
விலை: ரூபா 100,
அளவு: 20.5x14.5 மீ.
ISBN: 978-624-5881-43-7.

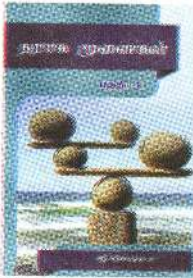
ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
සංස්කෘතිය: 1973-2020
ISBN: 978-95-94180-00-5

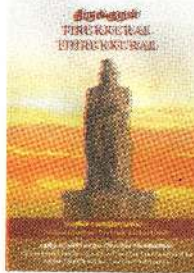
ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 978-624-97325-3-7

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 978-624-99215-2-8

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 978-624-97879-1-9

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 978-87-973509-0-4

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 26.5x18.5 cm

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 21.5x15 cm

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 21.5x15 cm

ශ්‍රී ලංකාවේ සතුන්ගේ 1973-2020
සමයාවකාශය.
ISBN: 978-624-5881-41-3

நினைவுத்தொலை இவ்வியல்
சுதானமுள்ளி
எழுந்தா: சிறுவன் செல்வப்பா
வெறு பதிப்பு, 2022
353 பக்கம், சித்திரங்களின்
விவரம் குறிப்பிட்ட இவ்வியல்
அளவு: 21.5x15.5 மீ.
ISBN: 978-624-99215-0-4.

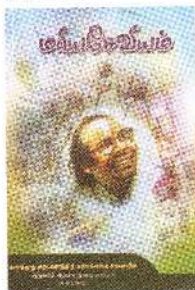
பாருதீயம் (பரிசு) உரைநடை பாடல்கள் திரை
இயல்புறுத்தியேற்றல், ஊழலின் கையெழுத்து,
சீட்டுகளில் பதிப்புக்கள்
தலைப்பு: தம்பிப் படைப்புகளின்
வெறு பதிப்பு, மார்ச் 2022
(12), 487 பக்கம்
விவரம்: ---
அளவு: 28x23 சமீ.
ISBN: ---

பிரமின் கவிதைகள் ஒரு நூல்களில் உள்ளது.
சுருக்கம் புகழ்ப்பாட்டுகள்.
புத்திரத்தையே: தீவரத்திடு
வெறு பதிப்பு, பெப்ரவரி 2022
42 பக்கம்
விவரம்: ரூப 180.
அளவு: 20.5x14.5 மீ.
ISBN: 978-624-5881-42-0.

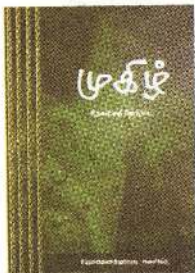
பெண்ணின் சிறந்தது பெரியம் பெற்றி
உருவகங்கள் விடுவதற்கு
பாடுபாடுகள் விடுவதற்கு
வெறு பதிப்பு, ஏப்ரல் 2022
136 பக்கம்
விவரம்: ரூப 650.
அளவு: 21x14 சமீ.
ISBN: 978-624-99181-4-6.

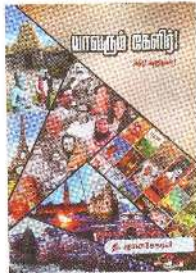
பரிபெய்தல்: கலைத்தமிழ் இலக்கணத்திடு
நூலில் சேவியர் சிறுவனின் அருமை இயற்றல்
நினைவுகள்
விடுவதற்கு: என் (பெறுபாடுகள்)
பாடுபாடுகள் திரைநடை கலைத்தமிழ்
வெறு பதிப்பு, ஏப்ரல் 2022
111, 186 பக்கம், படைப்புகள், தலைப்பு
விவரம்: ---
அளவு: 24.5x17.5 மீ.
ISBN: ---

பெண்ணின் சிறந்தது
பெறுபாடுகள்
வெறு பதிப்பு, மார்ச் 2022
14, 64 பக்கம்
விவரம்: ரூப 250.
அளவு: 21.5x14 சமீ.
ISBN: 978-624-5881-39-0.

முத்திரை: சிறந்தது பெறுபாடு
பெறுபாடு, கலைத்தமிழ்
கலை: பெறுபாடுகள் படைப்புகள்
வெறு பதிப்பு, பெப்ரவரி 2022
xxviii, 89 பக்கம்
விவரம்: ரூப 350.
அளவு: 21x14.5 சமீ.
ISBN: 978-624-9915-40-4.

பாடுபாடுகள் (பரிசு): பதிவு எழுத்துகள்
குணமுள்ளி
பெறுபாடு (ரூப) படைப்புகள்
வெறு பதிப்பு, 2022
VI, 296 பக்கம், படைப்புகள்
விவரம்: ரூப 1000.
அளவு: 22.5x15.5 மீ.
ISBN: 978-624-6098-01-8.

பாடுபாடுகள் (பரிசு)
பெறுபாடுகள்
கலைத்தமிழ் படைப்புகள்
வெறு பதிப்பு, மார்ச் 2022
xix, 150 பக்கம்
விவரம்: ரூப 550.
அளவு: 21.5x14 சமீ.
ISBN: 978-624-98971-0-6.

MALLEBAARS
CATECHISMUS-
en
GEBEDE-BOEK.

Gedrukt tot Colombo ten dienste
der Scholen A°. 1739.

கிளிஸ்தவர்களு
டைய உண்மையான வெதபடிப்
பிணியின் ஆத் திபா மான முகணை
யைக் கொண்டு ஒருக்கமாகப் பி நி த்
த தெர் வி கரும உத் தாங்களும்து
த்துடனே பிடுதான மான ஆஞ்சுவ
ணக் கழும் கிளிஸ்தவர்களுடைய
விதவாசத் திண்பண்ணிரண்டு பிடு
கண்டு செய்து வெதபாணரு சித் செய்
தபத் துக்கிட்டு பிணை கரும ஓந் தப்
பொலத் தகத்திலெதுடங்கியி
ருக்கு உண்

பிணைசம்பொருந் திய உத் தம கொ
ட்புஞ்சியவா லெதுக்கிலெப்திக்க
பட்டது. ஆரரகயக ஆண்டு.

AVON இலங்கையில் வெளியான
EN முதலாவது தமிழ் நூல்

என்ற இதரின் நோபர்...

என். சுவாமின்

சிங்களத்தில் முதல் நூல்

அவர்களின் இலக்கின்படியே "The Singaleesch Gebede-Boek" (சிங்கள பிரார்த்தனை புத்தகம்) என்கிற நூல் 06 செப்டம்பர் 1737 இல் வெளியிடப்பட்டது. 19,5 - 13 சென்டிமீட்டர் அளவில் 43 பக்கங்களில் அது வெளியானது. சிகப்புத் துணியால் மூடப்பட்ட அட்டையின் மத்தியில் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தின் VOC லட்சிணை (Verenigde Oost Indische Compagnie, V.O.C.) பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேன்மைமிகு கொம்பனியின் சார்பில் அச்சு செய்யப்பட்ட வருடம் 1737 என்று அதில் தொடங்குகிறது. அது தான் சிங்களத்தில் அச்சான முதலாவது நூலாக வரலாற்றில் இடம்பெறுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுகநாவலரால் அச்சுப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டது இதற்குப் பின் நூறாண்டுகள் கழிந்து தான் என்பதையும் இங்கு பதிவு செய்தல் அவசியம்.

காலை, மாலை செய்ய வேண்டிய பிரார்த்தனைகள், ஆகாரத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் செய்ய வேண்டியவை, மற்றும் பத்துக் கட்டளைகள் என்பவற்றின் சுருக்கம் என்பவை இந்த நூலில் அடங்கியுள்ளன.

அ.அவணம்

30 ஆண்டுகால
 ஊடகத்துறையில்
 சியங்கிவருபவர்.
 கிதுவரை இவரின்
 எட்டு நூல்கள்
 வெளிவந்துள்ளன.
 சாகித்திய விருது
 பெற்ற ஆய்வாளர்.
 கிலங்கையின் இனத்துவ
 அரசியல், தலித்தியம்,
 பெண்ணியம், சிடதுசாரி
 சியக்கம் தொடர்பாக
 நீண்டகாலமாக எழுதி
 வந்த கிவர். தற்போது
 வரலாறு சார்ந்த
 விடயங்களில் அதிகம்
 எழுதிவருகிறார்.

தமிழில் முதல் நூல்

இந்தப் பின்னணியில் தான் “தமிழ் வேத பிரார்த்தனை புத்தகம்” (Mallebaars Catechismus- en Gebede-Boek) என்கிற நூல் 1739 இல் கொழும்பில் வெளியானது. 1847இல் நெதர்லாந்தில் வெளியிடப்பட்ட நூல்களின் பட்டியல் தொகுப்பான “Catalogus Van De Bibliotheek Der Maatschappij Van Nederlandsche Letterkunde> Te Leiden> Volume -2” என்கிற டச்சு நூலில் இருந்து ஆரம்பத் தகவல்களை திரட்ட முடிந்தது. பின்னர் அந்த நூலையும் இந்தக் கட்டுரைக்காக தேடிக்கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. இலங்கையில் அச்சு இயந்திரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் பின் ஆரம்பத்தில் வெளியான சிங்கள, தமிழ் நூல்களின் பட்டியலை மேற்படி நூலில் உறுதியாக காணமுடிக்கிறது. மேலும் புதிய ஏற்பாடு (Rev. Philip De Melho) பிலிப் டி மெல்ஹோ என்கிற பாதிரியாரின் மொழிபெயர்ப்பில் 1748இலும் 1759இலும் வெளிவந்ததாக அதில் தகவல்கள் காணப்படுகின்றன.

“தமிழ் வேத பிரார்த்தனை புத்தகம்” நூலின் தொடக்கப் பக்கத்தில்

“கிறிஸ்தவர்களுடைய உண்மையான வேதப்படிப் பினையின் அத்திபாரமான முகனையைக் கொண்டு சருக்கமாகப் பிரித்த கேள்விகளும் உத்தாங்களும் அத்துடனெ பிரதானமான அஞ்சுவணக்கமும் கிறிஸ்தவர்களுடைய விசுவாசத்தின் பன்னிரண்டு பிரிவுகளும் சருவெசு பானருளிச் செய்த பத்துக் கற்பினைகளும் இந்தப் பொஸ்த்தகத்திலெ அடங்கியிருக்குது

பிரகாசம் பொருந்திய உத்தம கொம்பஞ்சியவாலெ அச்சிலெ பதிக்கப்பட்டது:”

“தமிழ் வேத பிரார்த்தனை புத்தகம்” நூலில் “சிங்கள பிரார்த்தனை நூலில்” உள்ளது போலவே

“உதய காலம் ஓதும் வணக்கம்”,

“இராத்திரி காலம் ஓதும் வணக்கம்”

“ஆசனம் பண்ணுமுன் ஓதும் வணக்கம்”

“ஆசனம் பண்ணின பிறகு ஒதும் வணக்கம்”

“பத்துக் கற்பிணை” (பத்துக் கட்டளைகள் - Ten Commandments)

போன்ற தலைப்புகளில் அத்தியாங்களைக் காண முடிகிறது.

“எங்கள் கிறிஸ்தவர்களுடைய சந்தேகமற்ற விசுவாசத்தின் பன்னிரண்டு பிரிவுகள்” என்கிற தலைப்பில் வரும் அத்தியாயத்தில் “வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த சருவத்துக்கும் வல்ல பிதாவாகிய தம்பிரானையும்...” என்று போகிறது. கொல்லத்தில் 1578 இல் வெளியான முதல் தமிழ் நூலின் தலைப்பும் தம்பிரான் வணக்கம். “தம்பிரான்” என்பது “கடவுள்” என்பது அர்த்தம். அதுவே பிற்காலத்தில் நாவலரின் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பில் “ஆண்டவர்” என்று குறிக்கப்படுவதையும் கவனிக்க.

“தம்பிரான் வணக்கம்” வெளிவந்து 161 வருடங்களின் பின்னர் தான் இலங்கையில் முதல் தமிழ் நூல் வெளியாகிறது. ஆனால் தம்பிரான் வணக்கத்தில் எங்கும் முற்றுப்புள்ளி, காற்புள்ளி போன்ற புள்ளிகள் எப்படி எங்கும் இடப்படவில்லையோ அதுபோலவே இந்த “தமிழ் சமய பிரார்த்தனை புத்தகம்” நூலிலும் எங்கும் அப்படி இடப்படவில்லை.

தமிழில் ஏற்கனவே “தம்பிரான் வணக்கம்” நூல் வந்திருந்ததால் தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்குவதில் அவர்களுக்கு சிரமம் இருக்கவில்லை. “தமிழ் பிரார்த்தனை புத்தகத்துடன்” ஒப்பிடும்போது அதில் உள்ள வடிவ ஒற்றுமைகளைக் காண முடிகிறது.

தமிழில் தவறவிடப்பட்ட வரலாற்று செய்தி

“தமிழ் வேத பிரார்த்தனை புத்தகம்” பற்றிய செய்திகள் பிற்காலங்களில் தமிழில் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

தமிழில் அச்சான நூல்களின் பட்டியலை ஆராய்பவர்களுக்கு மிகவும் துணையாய் இருப்பவை

- Classified Catalogue Of Tamil Printed Books, with Introductory notices. Compiled By John Murdoch. Christian Vernacular Education Society, MADRAS 1865
- Catalogue of the Tamil Books in the Library of the British Museum edited by L. D. Barnett, George Uglow Pope - London - 1909

இந்த இரு நூல்களும் கூட இந்த விபரத்தைத் தவற விட்டிருப்பது ஆச்சரியமளிக்கிறது.

இந்தப்பொலத்த
கங்கொரும்பிர்
தெவஸத்தலத்து
ஆலெசனாயிலெ
பிழைதெர்ந்துலெ
லதென் முகாணப்
பட்டது ௩௩

டச்ச மொழியில் வெளிவந்ததாலேயோ என்னவோ இந்த தகவல்கள் இலங்கை மொழிகளில் சரியாக பதிவு செய்யப்படவில்லை போல் தெரிகிறது. குறிப்பாக தமிழ் ஆய்வாளர்களின் (அல்லது தமிழ் மொழி, அரசியல், வரலாறு குறித்த ஆய்வாளர்களின்) கவனத்தைப் பெறவில்லை. முதல் அச்சகத்தை நிறுவியவர்கள் என்கிற வகையில் இந்த விடயத்தில் டச்சக்காரர்களின் இந்தக் காலத்து ஆவணங்கள் நமது கவனத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். நெதர்லாந்தில் 1847இல் வெளியான நூல் பட்டியலில் 430, 431, 432 ஆகிய பக்கங்களில் ஆரம்பத்தில் வெளியான தமிழ், சிங்கள நூல்களின் பட்டியலை தொகுத்திருப்பதை காண முடிகிறது.

இந்த நூல் 1739இல் வெளிவந்தபோதும் சிங்களத்தில் வெளிவந்த அதே காலத்தில் இதையும் திட்டமிருந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆளுனர் குஸ்தாப் 1737இல் எழுதிய குறிப்புகளில் காண முடிகிறது.

“...எனது ஆட்சிக் காலத்தில் மிகப் பிரயோசமிக்க அந்த கருவி இயக்கப்பட்டது. “சிங்கள பிரார்த்தனை நூல்” வெளியிடப்பட்டுவிட்டது. மலபார் மொழியிலும் (தமிழில்) வேத புத்தகத்தை கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது.” என்கிறார்.

ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த அதுவும் டச்ச மொழி நூல் என்பதாலேயோ என்னவோ இந்தத் தகவல் எவரது பார்வைக்கும் அகப்படவில்லை. அது மட்டுமன்றி அப்போதெல்லாம் தமிழ் பிரதேசங்களை மலபார் என்றும், தமிழர்களை மலபாரிகள் என்றும், தமிழ் மொழியை மலபார் மொழி என்றும் பல ஆவணங்களிலும் நூல்களிலும் பதிவாகியுள்ளன.

இந்த நூல் கூட “மலபாரிகளின் பிரார்த்தனை புத்தகம்” (Mallebaars Catechismus- en Gebede-Boek) என்று தான் தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். தேடல்களில் இருந்து தவறியமைக்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும். அடுத்தது தமிழ் மொழியை சில இடங்களில் “Tamil”, “Tamul” என்றும் தான் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே குறிப்பாக நாம் இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஆவணங்களைத் தேடுகின்ற போது இந்த புரிதலோடு தேடுவது ஆய்வுகளுக்கு உதவும். வெளியிடப்பட்ட இடம் கூட “Kolombo” என்று தான் காணப்படுகிறது.

டக்ளஸ் கிராஃபோர்ட் (Douglas Crawford McMurtrie) என்பவர் 1931 ஆம் ஆண்டு உலக நாடுகளில் முதலாவது அச்ச வெளிவந்தவை பற்றிய பட்டியலைக் கொண்ட சிறு சிறு நூல்களை வெளியிட்டார். அந்த வரிசையில் அவர் இலங்கைப் பற்றியும் 10 பக்கங்களில் தனி நூலை வெளியிட்டார் (Memorandum on the First Printing in Ceylon: With a Bibliography of Ceylonese Imprints of 1737-1760).

அதில் நூல் களில் பட்டியல் 4 பக்கங்களில் மாத்திரம் உள்ளது. அந்தப் பட்டியலில் 1739 இல் வெளிவந்ததாக மேற்படி “தமிழ் வேத பிரார்த்தனை புத்தகம்” என்கிற நூலையும் பட்டியல்படுத்தியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் “Catechism and Prayers” என்று தலைப்பை ஆங்கிலப்படுத்தியிருக்கிறார். வந்திருந்த மொழியிலேயே Mallebaars Catechismus- en Gebede-Boek என்று அவர் பதிவிட்டிருந்தால் கூட மேலதிகமாக தேடுவோருக்கு அந்த நூல் எட்டியிருக்கக் கூடும்.

இலங்கையில் அச்சான முதலாவது தமிழ் நூல் எது என்பது பற்றி இப்போது திரட்டியிருக்கும் தகவலைத் தவிர வேறு ஏதும் வெளிவந்ததாக எதுவித தகவல்களும் இல்லை. 1841 இல் வெளியான “உதயதாரகை” பத்திரிகையே இலங்கையில் முதலாவது பத்திரிகை என்று அறிந்துவைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே தமிழில் நூல் அச்சாகி வெளியாகியிருக்கிறது.

1909இல் பிரிட்டிஷ் நூலகம் நூலாக தொகுத்த அதுவரை வெளியான தமிழ் நூல்களின் பட்டியலின்படியும் இந்த காலத்துக்கு முன்னர் தமிழ் நூல்கள் அச்சானதாக ஆதாரங்களைக் காண முடியவில்லை.

மேலும் சிங்களத்தில் முதன் முதலில் வெளியிட்ட அதே பிரார்த்தனை நூலையே தமிழிலும் வெளியிடுவதை இலக்காகக் கொண்டிருக்கலாம். இந்த சிங்களத்தில் எப்படி எழுத்துக்களை வார்த்திருக்கிறார்களோ, அதே போலவே தமிழிலும் செய்யப்பட்டிருப்பதை இரு நூல்களையும் ஆராய்கிறபோது உறுதிசெய்துகொள்ள முடிகிறது. சிங்கள நூல் 40 பக்கங்களிலும் தமிழில் 96 பக்கங்களிலும் காண முடிகிறது.

இந்த இரு மொழி நூல்களிலும் வெளியிடப்பட்ட ஆண்டின் இலக்கத்தை தமிழிலும், சிங்களத்திலும் எழுத்துக்களாக இட்டிருக்கிறார்கள். தமிழில் இலக்கங்களை குறிக்க பயன்படுத்தப்படும் எழுத்தை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். சிங்களத்திலும் அதுபோலவே இலக்கங்களைக் குறிக்க சிங்கள எழுத்துக்கள் உண்டு.

“சத்தியத்தின் வெற்றி” (Triumph der Waarheid) என்கிற நூலும் தமிழில் 1753இல் கொழும்பில் வெளியாகியிருக்கிறது.

அதன் பின்னர் தொடர்ச்சியாக தமிழிலும் சிங்களத்திலும் பல கிறிஸ்தவ சமய நூல்கள் வெளிக்கொணர்ந்திருப்பதை

INHOUD

HET GEBED DES HEEREN.
MORGEN EN AVOND GEBED.
GEBED VOOR, EN NA DEN
EETEN.
DE XII ARTYKELEN DES
GEOLOOFS.
DE X GERODEN CODS.

முதல்கூறியவற்றில் பண்டி-
யை சீர்திருத்தி அருளிய
பெருந்தருளையுடைய
பெருந்தருளையுடைய
பெருந்தருளையுடைய
பெருந்தருளையுடைய

பெருந்தருளையுடைய
பெருந்தருளையுடைய
பெருந்தருளையுடைய
பெருந்தருளையுடைய

நெதர்லாந்தில் வெளியான
நூல் பட்டியல்களில்
இருந்து அறிந்துகொள்ள
முடிகிறது. ஆனால் அந்த
நூல்களில் பலவற்றை
பெயர்களாக மட்டுமே
அறிந்திருக்கிறோம். சில நூல்
கள் மட்டுமே இலங்கையின்
சுவடிகூடத்தினைக்களத்தில்
பார்வையிட முடிகிறது.
ஏனைய வற்றில் சில
நெதர்லாந்தி லுள்ள டச்சு
நூலகத்தில் இன்றும்

காணப்படுகின்றன.

இலங்கையில் வெளியான முதலாவது சுதேசிய மொழிப் பத்திரிகை தமிழ்
பத்திரிகையான “உதயதாரகை”. 1841 இல் உதயதாரகை வெளியானது.
அது போல இலங்கையில் வெளியான முதல் சிங்களப் பத்திரிகை 1860இல்
வெளியான “லங்காலோக” என்கிற பத்திரிகையே.

ஒல்லாந்தரிடமிருந்து இலங்கையின் ஆட்சியதிகாரம் ஆங்கிலேயர்களின்
வசம் கைமாறியபின் மேம்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருந்த இந்த அச்சு
இயந்திரமும் அச்சகமும் ஆங்கிலேயர்களின் பயன்பாட்டுக்கு வந்தது.
பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் 15.03.1802 இல் முதன் முதலில் வர்த்தமானிப்
பத்திரிகையை (No. 1 of The Ceylon Government Gazette) இந்த அச்சகத்தில் இருந்து
தான் வெளியிட்டார்கள்.

முதன்முதலில் இலங்கை மொழிகளின் எழுத்துக்கள் வடிவம் பெற்ற
கதை அது தான். அந்த வடிவத்தைப் பின்பற்றியே இன்றைய நவீன
அச்சவேலைகளுக்கான கணினி எழுத்து வடிவங்கள் வரை உருவாக்கப்பட்டு
ஒப்பேற்றப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் அச்சுக் கலைத் தோற்றம் பெற்ற
அதே காலப்பகுதியில் சுதேச மொழிகளான தமிழ், சிங்கள மொழிகளில்
நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு வளர்ச்சியுற்று வந்த வரலாறு மேலும் விரிவாக
எழுதப்படவேண்டிய ஒன்று. இது ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க
நிகழ்வு. மறக்கக் கூடாத நிகழ்வு. நாம் தவறவிட்ட வரலாற்றுப் பதிவு. ■

சாதனை படைத்த படைப்பாளிகளில் ஒருவர்..! பரிசுகள் பலபெற்ற செ.யோகநாதன்..!!

- வி. ரி. இளங்கோவன்

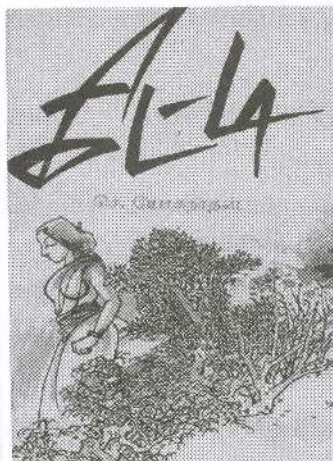
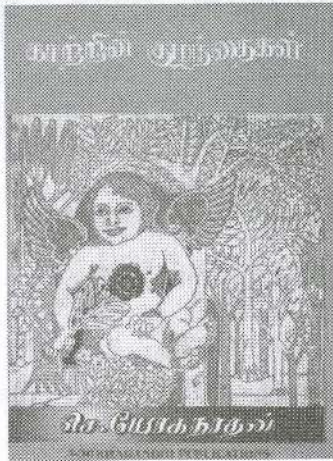
அறுபதுகளில் புதிய ஒரு தலைமுறை தமிழ் இலக்கிய உலகில் வீச்சுடன் பிரவேசித்தது. அத்தகையோரில் குறிப்பிடத்தக்க பலர் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாக இருந்தனர்.

அந்த மாணவர்கள் பெரும்பாலும் கலைத்துறைப் பாடங்களைத் தாய்மொழியில் கற்றவர்கள்.

அந்த மாணவர்களில் ஒருவர் தான் செ. யோகநாதன். அவர் மிகுந்த இலக்கிய ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டவராக விளங்கினார்.

1961 - ம் ஆண்டு யாழ் கச்சேரி முன்பாக நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சியின் சத்தியாக்கிரகத்தைப் பார்த்துவிட்டு வரும்வழியில் கே. டானியலைச் சந்தித்தாராம் யோகநாதன்.

டானியல் அவரைத் தனது இருப்பிடத்திற்கு அழைத்துவந்து உரையாடிவிட்டு

“உனக்கு நல்ல இலக்கிய ஆர்வம் இருக்கிறது. கதை எழுது” என்று ஒரு பேனாவையும் சில வெள்ளைத் தாள்களையும் கொடுத்து அனுப்பினாராம்.

அன்று முதல் டானியலுடன் அவர் நெருங்கிப் பழகி வந்தார்.

1986 -ல் சிகிச்சைக் காகத் தமிழகம் சென்ற டானியல் சென்னையில் ஒரு விடுதியில் தங்கியிருந்தபோது, அவரைப் பார்க்கச் செ. கணேசலிங்கனும் யோகநாதனும் வந்தனர்.

உடல்நிலை மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த டானியலுடன் அவர்கள் பரிவுடன் உரையாடிய பின் யோகநாதன் ஒரு நல்ல பேனாவையும் ஒரு சில நூல்களையும் டானியலுக்குக் கொடுத்தார்.

இதெல்லாம் எதற்கென்று டானியல் கேட்டபோது, “நீங்க தான் முதன்முதல் எனக்குப் பேனையும் வெள்ளைத் தாள்களும் தந்து கதை

- வி. ரீ. இளங்கோவன்

பங்குத்தவை
 பிறப்பிடமாகக்
 கொண்ட பரிசில்
 வாழ்ந்துவரும் அவர்.
 கவிஞர். எழுத்தாளர்.
 கட்டுரையாளர்.
 இடதுசாரி
 சிந்தனையாளர்.
 ஊடகவியலாளர். சித்த
 ஆய்வேத மருத்துவர்
 என பலதிறை ஆளுமை
 கொண்டவர்.

எழுதென்று ஊக்கப்படுத்தினீங்க.. அதை நான் மறக்க வில்லை..” என்று கூறி னார்.

அருகிலிருந்து நான் இதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

பின்னர் தஞ்சாவூரில் டானியல் காலமாகியபோது சென்னையிலிருந்த கணேசலிங்கத்திற்கும் யோகநாதனுக்கும் செய்தி அனுப்பினேன்.

கணேசலிங்கன் உடன் புறப்பட்டு தஞ்சை வந்திருந்தார். ஆனால் யோகநாதன் ஏனோ வரவில்லை.

பல இளம் படைப்பாளிகளை இளம் கண்ட சிற்பியின் ‘கலைச்செல்வி’ மூலம் யோகநாதன் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தார்.

1962 -ல் பிரசுரமான ‘மனக்கோலம்’ என்ற சிறுகதையைத் தொடர்ந்து பல சிறுகதைகள் இவரால் படைக்கப்பட்டன.

இளம் வயதில் தமிழரசுக் கட்சியின்மீது அபிமானம் கொண்டிருந்த இவர் பின்னர் மார்க்சிச - முற்போக்கு இயக்கத்தின் தீவிர விசுவாசியானார்..

தேசிய இலக்கியம் - மண் வாசனை - யதார்த்தப் பண்பு ஆகிய கருத்துநிலையினை வலியுறுத்துபவரானார்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் போராட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவளித்தார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவராகவிருந்த காலத்தில் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய இலக்கியப் போட்டிகளில் பங்குபற்றினார்.

சிறுகதைப் போட்டியில் முதல்பரிசு பெற்றுத் தங்கப்பதக்கம் பெற்றார். கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்றார்.

இலங்கை அரசின் நிர்வாக சேவைப் பரீட்சையில் சித்திபெற்று காரியாதி காரியாகப் பதவி வகித்தார்.

1973 -ல் இவரது 'ஒளி நமக்கு வேண்டும்' என்ற குறுநாவல் தொகுதி பேராசிரியர் கைலாசபதியின் முன்னுரையுடன் வெளியாகியது.

இந்நூல் அந்த ஆண்டுக்கான இலங்கை சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது.

'சிரித்திரன்' நாடாத்திய போட்டியில் இவரது 'காவியத்தின் மறுபக்கம்' என்ற குறுநாவல் முதல் பரிசினைப் பெற்றது.

நாட்டின் சூழ்நிலைகளால் புலம் பெயர்ந்து தமிழகம் சென்றார்.

அவரது சிந்தனையிலும் மாற்றம் தெரிந்தது. தமிழ்த் தேசிய வாதம் அவரது படைப்புகளில் தலைகாட்டியது

தமிழகத்தில் தொடர்ந்து தீவிரமாக இலக்கியப் பணியில் ஈடுபட்டார். ஏராளமான குறுநாவல்கள், சிறுகதைகள், நாவல்களை எழுதிக் குவித்தார்.

சிறந்த படைப்பாளிக்கான விருதினைத் தமிழக அரசிடம் மூன்றுமுறை பெற்றுக்கொண்டார்.

'சுந்தரியின் முகங்கள்' என்ற குறுநாவல் தமிழக அரசின் விருதினையும் மத்திய அரசின் பரிசையும் பெற்றது. நண்பர்களான இயக்குநர் பாலுமகேந்திரா மற்றும் லெனின் ஆகியோருடன் இணைந்து திரைப்படத்துறையிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, கோவை லில்லி தேவசிகாமணியின் சிறந்த கதாசிரியருக்கான முதற்பரிசு, மூன்று தடவை 'கணையாழி'

குறுநாவல் போட்டிகளில் பரிசு, இலக்கிய சிந்தனை அமைப்பின் சிறந்த நாவலுக்கான பரிசு, இலங்கை 'தகவம்' அமைப்பின் பரிசு உட்பட ஏராளமான பரிசுகளைப்பெற்ற சாதனையாளர்.

சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், சிறுவர் இலக்கியம், நவசினிமா, வாழ்க்கை வரலாறு போன்ற துறைகளில் எண்பத்தைந்து நூல்களுக்குமேல் படைத்துள்ளார்.

இவரது கதைகள் ஆங்கிலம், ஜேர்மன், ரஷ்ய, தெலுங்கு, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

"யோகநாதன் கதைகள் வாழ்வின் யதார்த்தத்தைச் சித்திரிக்கின்ற வேளையிலேயே அதன் உள்ளடக்க வலுவின்னையும் பெற்றிருக்கின்றன. கதைகளின் கலையழகு வெகு இயல்பாகவே உள்ளடக்கத்தோடு ஓட்டி நிற்பதற்கு எழுத்தாளனின் சிந்தனைத் தெளிவு - பார்வை என்பனவே காரணமென்பர் மேனாட்டு விமர்சகர்.

யோகநாதன் கதைகள் இத்தகைய அம்சங்களைப் பூரணமாகவே பெற்றிருக்கின்றன என்று துணிந்து கூறலாம்.

இதன் காரணமாகவே அறுபதுகளிலிருந்து எழுதத் தொடங்கிய யோகநாதனின் கதைகள் இன்றைய இலங்கைச் சிறுகதைகளில் விதந்து கூறத்தக்க சிறப்பினுக்கு உரியவையாயுள்ளன."

எனப் பேராசிரியர் கைலாசபதி அன்று குறிப்பிட்டு எழுதியிருந்தார்.

சோவியத் தமிழறிஞர் விக்தர் ஃபூர்னிகா இவரை ரஷ்ய மொழியில் அன்று அறிமுகஞ்செய்து பாராட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'இந்த நூற்றாண்டின் ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' என்ற பெயரில் இரண்டு பாரிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாக ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க

எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்துத் தமிழகத்தில் யோகநாதன் வெளியிட்டுள்ளார்.

‘வெள்ளிப் பாதசரம்’, ‘ஒரு கூடைக் கொழுந்து’ என்ற பெயர்களில் இரு தொகுதிகளாக அவை வெளியிடப்பட்டன.

ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களைத் தமிழகத்தில் நன்கு அறிமுகம் செய்த யோகநாதனின் இப்பணி பலரின் பாராட்டுகளைப் பெற்றது.

உடல் நலம் குன்றிய நிலையில் கொழும்பு திரும்பிய யோகநாதன் மருத்துவ சிகிச்சையின்பின் சிறிது காலம் கொழும்பில் பிரபல புத்தக நிறுவனமொன்றில் கடமையாற்றியதோடு ஓர் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தாரெனத் தெரிகிறது.

யாழ்ப்பாணம் கொழும்புத் துறையைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட நண்பர் யோகநாதன் 2008 -ம் ஆண்டு காலமானார்.

ஈழத்து இலக்கியத்துறையின் வரலாற்றில் யோகநாதன் நாமம் நீடித்து நிலைக்கும். ■

நிகழ்வுகள்

எங்கட புத்தகங்கள் வெளியீடான ‘இதயராகம்’ நாவல், நூலாசிரியர் சியாமளா யோகேஸ்வரன் அவர்களின் மற்றோரு சிறுகதைத் தொகுப்பான ‘உறவுகள்’ ஆகிய புத்தகங்களின் வெளியீட்டு நிகழ்வு அவுஸ்தியரேலியா குயின்ஸ்லண்ட் கலாசார மண்டபத்தில் கடந்த 05.03.2022 அன்று இடம்பெற்றிருந்தது.

■ ■ ■

நாட்டுப்பற்றாளர் ஐயாத்துரை நடேசனின் 18ஆவது நினைவேந்தலும் ‘நடேசனின் ஊடகத்துறை பயணம்’ என்ற நூல் வெளியீடும் கடந்த 27.05.2022 அன்று மாலை யாழ்ப்பாண நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் யாழ் ஊடக அமையத் தலைவர் ஆ. சபேஸ்வரன் தலைமையில் இடம்பெற்றிருந்தது.

பதிப்புத் துறையில் தடம் பதித்த அமர் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன்

- என். சண்முகம்

மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் (14.10.1939-12.05.2022) அவர்கள் சிறந்த திறனாய்வாளராகவும், எழுத்தாளராகவும், வரலாற்று ஆய்வாளராகவும், கவிஞராகவும், வெளியீட்டாளராகவும் அறியப்பெற்றவர். இலக்கியம், வரலாறு, அறிவியல், கல்வியியல் சார்ந்து பல கட்டுரைகளை ஆடலிறை, செந்தூரன், பொய்கையார், காங்கேசன், கூத்தன், நடராஜ மைந்தன், திருப்பெருந்துறை இறை எனப் பல புனைபெயர்களிலும் எமக்குத் தந்து மகிழ்வித்தவர்.

இவர் 1939 அக்டோபர் 14 இல் யாழ்ப்பாணத்தின் வடக்கே மயிலங்கூடல் என்ற ஊரில் பிறந்து தனது ஆரம்பக் கல்வியை இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலயம், பன்னாலை சேர் கனகசபை வித்தியாசாலை, இளவாலை புனித என்றியரசர் கல்லூரி ஆகியவற்றில் பெற்றுக்கொண்டவர். இடைநிலைக் கல்வியை தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் பெற்ற இவர் தமிழார்வம் காரணமாக விழிசிட்டி பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை, பண்டிதர் செ.கதிரசேர்பிள்ளை ஆகியோரிடம் தமிழிலக்கியம் கற்று பால பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சிபெற்ற இவர் 1985 இல் யாழ்ப்பாணம் ஆசிரிய வள நிலையத்துக்குப் பொறுப்பாகப் பணியாற்றினார். இவர் யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியில் வளநிலையப் பொறுப்பாளராக இருந்த வேளையில் அவருடனான எனது தொடர்பு ஏற்பட்டது.

1987இல் இந்திய இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்நூராட்சி உதவி ஆணையாளராக திரு சுந்தரம் திவகலாலா அவர்கள் பணியாற்றிய வேளையில் அத்திணைக்களத்தினர் 1989ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் 'ஈழத்து நூல், சஞ்சிகை, ஓவிய, சிற்ப கண்காட்சி' ஒன்றிணையாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். மூன்று நாள் நிகழ்வாக யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற இந்தக் கண்காட்சியின் ஒழுங்குபடுத்தலில் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்களுடன் ஓய்வு ஒழிச்சலின்று நானும், ஆவணஞானி குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்களும் இணைந்து பணியாற்றினோம். அவரது ஆசிரிய வள நிலையமும் அந்தக் கட்டிடத்திலேயே இருந்ததாக நினைவு. அதன் பின்னர் எம்மிருவருக்கிடையேயான உறவு, நான் 1991இல் பிரித்தானியாவுக்குப் புலம்பெயரும் வரை தொடர்ந்தது. பாடசாலையிலிருந்து நல்லூர் நாயன்மார்கட்டிலிருந்து அவரது இல்லத்துக்கு அவர் தனது சைக்கிளில் பயணிக்கும் வேளைகளில் அவரது பயணப்பாதையில் இருந்த எமது இவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டியல் நிறுவன நூலகத்திற்கும் அடிக்கடி விஜயம் செய்து நூலகவியல், நூலியல், பதிப்புத்துறை என பல்வேறு விடயங்களையிட்டு என்னுடன் உரையாடுவார். அவரது தூய வெண்ணிற ஆடை மாத்திரமல்லாது அவரது தூய தமிழாக அமையும் அவரது பேச்சு மொழிகூட என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்திருந்தது. என்னைச் சந்திக்கும் பொழுதெல்லாம் தான் வெளியிடும் நூல்களைக் கையளிப்பார். அவருடன் கதைக்கும் ஒவ்வொரு பொழுதிலும் அவரிடம் புதையுண்டு கிடக்கும் தகவல்களஞ்சியத்தின் பிரம்மாண்டத்தை எண்ணி நான் அதிசயிக்கத் தவறுவதில்லை.

அவர் தன் வாழ்நாளில் புத்தகங்களுடனேயே ஊடாடியவர். பண்டித வகுப்பில் படித்த காலத்தில் 'பண்டிதம்' என்ற கையெழுத்துச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்தார். பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் 'சுடர்' அறிவியல் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக 1965-1966 காலகட்டத்தில் இருந்தார். பின்னர் தொண்டமானாறு வெளிக்கள நிலையத்தில் பணியாற்றிய வேளையில், அந்நிலையத்தின் செய்தி வெளியீடான FWC News Letter இன் ஆசிரியராக 1978-1984 காலகட்டத்தில் பணியாற்றியுள்ளார்.

1971 முதல் 1976 வரை தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியின் 'மகாஜனன்' இதழ்களின் பதிப்பாசிரியராகவும் இருந்துள்ளார்.

1977இல் வித்துவான் ச.சொக்கலிங்கம் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகத்தை ஆரம்பித்த போது பீ.நடராசனும் அதில் இணைந்து செயற்பட்டார். மேற்படி கழகம் வெளியிட்ட ஐந்து நூல்களைப் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பை இவர் ஏற்று வெற்றிகரமாக அதனை முடித்திருந்தார். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை,

பேராசிரியர்கள் க.வித்தியானந்தன், அ.சண்முகதாஸ், நா.சுப்பிரமணியன், கலாநிதி க.சொக்கலிங்கம் ஆகியோரின் தமிழியல் ஆய்வு நூல்களை அவ்வேளையில் இவர் பதிப்பித்திருந்தார். 'சிந்தனைச் செல்வர் பொ.கைலாசபதி ஆக்கமும் ஆளுமையும்' என்ற நூலைத் தொகுத்ததுடன் 'பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் சிந்தனைச் சோலையே மீள்பதிப்புச் செய்தார்.

1977 ஆம் ஆண்டிலேயே இவரது 'ஈழத்துத் தமிழறிஞர்' என்ற நூலும் வெளிவந்தது. இது யாழ்ப்பாணத்தில், மலர் விழி சிற்றிதழில் 1977இல் பிரசுரமான கட்டுரைகளின் மறுபிரசுரமாகும். இச்சிறுநூலில், தமிழ்வளர்த்த சி.வை.

தாமோதரம்பிள்ளை, வித்துவசிரோமணி மறைத்திரு சி.கணேசையர், மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி ஆகியோரின் இலக்கிய வாழ்வு பற்றி இவர் எழுதியிருந்தார்.

பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராசாவுடன் இணைந்து 1982இல், 'தமிழியற் கட்டுரைகள்' என்ற தொகுப்பு நூலையும், கலாநிதி க.சொக்கலிங்கத்துடன் இணைந்து 1991இல் 'கட்டுரைக்கோவை' நூலையும் எழுதியுள்ளார். அர்ச்சுனா சஞ்சிகையில் எழுதிய சுதந்திரமாகப் பாடுவேன் என்ற மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பாடல் தொடர் 'வரதர் கதை மலர்' வெளியீடாகவும் நூலுருப் பெற்றுள்ளது.

மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்கள் நலிந்து கிடந்த ஈழத்து நூற்பதிப்புத் துறையில் ஒரு புரட்சிக்கு வித்திட்டவர். தேசிய இனப்பிரச்சினை படிப்படியாக தீவிரமடைந்துவந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்களின் நூல்வெளியீடுகள் மந்த கதியிலேயே இடம்பெற்று வந்தன. பெரும்பாலும் தனிநபர் முதலீடுகளுடனேயே புத்தக வெளியீடுகள் அமைந்திருந்தன. முதல் நூலின் விற்பனையைப் பொறுத்தே அடுத்த நூலின் அச்சாக்கம் தீர்மானிக்கப்பட்டு வந்த காலம் அது. முன்னர் வெளியிடப்பட்டு பிரபல்யமாயிருந்த முக்கிய வரலாற்று நூல்கள்கூட பிரதிகள் அழிந்த நிலையில், ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்துக்கானதொரு ஆவணக்காப்பகம் இல்லாதிருந்த நிலையில் பாதுகாக்கப்பட வாய்ப்பின்றி, மீள் அச்சுக்கும் பிரதியற்ற நிலையில் நிரந்தரமான மறைவை எதிர்கொண்ட வண்ணம்

இருந்தன. அவற்றுக்குப் புத்துயிரளித்து, பதிப்புத்துறையை புதிய திசையில் எடுத்துச் செல்ல முயன்றவர் இவர்.

1906ஆம் ஆண்டு த.கைலாசபிள்ளை அவர்களினால் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட ‘முத்துராச கவிராசரின் கைலாயமாலை’ என்ற நூலை இராஜராஜேஸ்வரி கணேசலிங்கம் அவர்களின் உரையுடன் யாழ்ப்பாணம், சுழிபுரம் வள்ளியம்மை முத்துவேலு ஞாபகார்த்த வெளியீடாக, பெப்ரவரி 1983 இல் 74 பக்கங்களில் பதிப்பித்து இலவசமாக நூலகங்கள் தோறும் விநியோகித்து கைலாயமாலைக்கு மறுவாழ்வளித்தவர் இவர். இதற்கான நிதி உதவிகளை சம்பந்தப்பட்ட குடும்பங்களிடம் இருந்து நடராசன் பெற்றுக்கொண்டார். அவர்களும் நல்லதொரு பதிப்புப் பணிக்குத் தமது நிதியுதவி பயன்படுகின்றதென்ற திருப்தியை அடைந்தார்கள். ‘வையா என்னும் நாட்டுவளப்பம்’ (1993) ‘கவிராசரின் கோணேசர் கல்வெட்டு’ ஆகிய வரலாற்று நூல்களையும் அன்பளிப்பு மலர்களாக இவர் வெளியிட்டிருந்தார்.

சமகாலத்தில் எம்மவரிடையே சரமகவிகள் அரிதாகி வந்திருந்த நிலையில் சரமகவிபாடும் வல்லமைபெற்றிருந்த புலவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக மறைந்து, அந்தியேட்டி அல்லது சபிண்டகரணக் கிரியைகளின் போது வெளியிடப்படும் கல்வெட்டுக் கலாச்சாரம் கூட வலுவழிந்து புதியதொரு ஆரோக்கியமற்றதொரு பரிமாணத்தை எட்டியிருந்தது.

சுழத்தின் புகழ்பூத்த கல்விமான் கள் பலர் அன்று சரமகவி பாடி உள்ளனர். தம்முடன் நெருங்கிய தொடர்புடையோரின் பிரிவுத் துயர் தாங்காது அவர்கள் பாடிய இரங்கற்பாக்கள் இன்றும் ‘கல்வெட்டு’ வடிவில் நினைவு கூரப்பட்டு வருகின்றன.

ஆறுமுக நாவலர் இறந்த போது உடுப்பிட்டிச் சிவ சம்புப் புலவர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை இருவரும் பாடிய சரமகவி, ஆசகவி கல்வெட்டு வேலுப்பிள்ளை தன் மனைவி ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளையின் பிரிவில் பாடிய ‘நாயபிரலாபம்’, அதே ஆச்சிக்குட்டிப்பிள்ளையின்

பேரில் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், ஆ.முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை ஆகியோர் பாடிய இரங்கற் பாக்கள், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் தந்தையார் பண்டிதர் த.பொ. கார்த்திகேசு பேரிலும் வதிரி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் சைவப்பெரியார் கா.கூரன் பேரிலும் நாடக கவிமணி எம். வீ.கிருஷ்ணாழ்வார் (கரவெட்டி ஆழ்வார்ப்பிள்ளை) பாடிய சரமகவிகள் போன்றவையும் அவற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த சிலவாகும். உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர், கரவெட்டி கிருஷ்ணாழ்வார் போன்றோர் அக்காலத்தில் பிரபல சரமகவிகளாகத் திகழ்ந்துள்ளார்கள் என்பது அக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்த கல்வெட்டுக்களின் இலக்கிய நயத்திலிருந்து புலனாகும்.

சரமகவி பாடுவோர்களின் இடத்தை பின்னாளில் தேவார திருவாசகங்கள் இட்டு நிரப்பின. மரணித்தவரின் வாழ்க்கை வரலாறு கூறல், வம்சாவளி அட்டவணை என்று அவை குறுகி, பக்தி இலக்கியத் தொகுப்புகளுடன் இறுதியில் நின்றுவிட்டன.

இந்நிலையில் அதிக பணச்செலவில் குடும்பத்தினர்கள் அச்சிட்டு வெளியிடும் கல்வெட்டு நூல் வெளியீட்டிற்கு புதிய அர்த்தத்தினை வழங்கியதில் மயிலங்கூடலூர் நடராசனுக்குப் பெரும் பங்குண்டு. அவரது இல்லத்துக்குப் போகும் வேளைகளில் அவரிடம் கல்வெட்டுடொன்றுக்காக அல்லது நினைவுமலரில் சேர்த்துக்கொள்வதற்குப் பொருத்தமான படைப்பாக்கங்களையும் ஆலோசனைகளையும் எதிர்பார்த்து அவரது இல்லத்தில் ஓரிருவர் அமர்ந்திருப்பதை அடிக்கடி கண்டிருக்கிறேன்.

மயிலங்கூடலூர் பி.நடராஜன் அவர்கள் ஏராளமான சிறுவர் பாடல்களையும், மழலைப் பாடல்களையும் சிறு நூல்களாகத் தொகுத்து கல்வெட்டுகளாக அச்சிட்டு வெளியிட்டு வந்தார்.

திரு. இயல்வாணன் அவர்கள் திரு.பி.நடராஜனை ஒரு தடவை நேர்கண்டு வெளிச்சம் (புரட்டாசி-ஐப்பசி 2004) இதழில் விரிவான அந்த நேர்காணலை பிரசுரித்திருந்தார். அதில் இயல்வாணனின் கேள்வியும் மயிலங்கூடலாரின் பதிலும் இவ்வாறமைந்திருந்தன.

‘கேள்வி: வெறுமனே புலம்பல்களையும், அஞ்சலிச் செய்திகளையும், உவப்பற்ற விடயங்களையும் தாங்கியே கல்வெட்டு எனப்படும் நினைவு மலர்கள் வெளிவந்த சூழலில் சிறுவர் இலக்கியத்தைக் கல்வெட்டுக்களில் இடம்பெறச் செய்த பெரும்பணியை ஆற்றியுள்ளீர்கள். அவ்வாறு செய்வதற்கு உங்களுக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தவர்கள் யாவர்?’

பதில்: எனது ஆசிரியர் பண்டிதர் செ.கதிரேசர்பிள்ளை மகாஜனக் கல்லூரி ஆசிரியர் ஒருவர் இறந்த போது அவரது நினைவாக மகாஜனவின் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் குழந்தைப் பாடல்களைத் தொகுத்து கல்வெட்டாக வெளியிட்டார். அதுபோல பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை தனது சகோதரி இறந்த போது அவரது நினைவாக ‘மழலைச் செல்வம்’ என்ற பெயரில் குழந்தைப் பாடல்களை வெளியிட்டார். அவர்களைப் பின்பற்றி நானும் பல நினைவு மலர்களில் குழந்தைப் பாடல்களை இடம்பெறச் செய்தேன். என்னிடம் நினைவு மலரை ஆக்கித் தருமாறு கேட்பவர்களிடம் குழந்தைப் பாடல்களை வெளியிடுமாறு சிபார்சு செய்வேன். குழந்தைப் பாடல்கள் சிறுவர்களால் மட்டுமல்ல பெரியவர்களாலும் ரசித்துப் படிக்கப்படுபவையாகும். ஈழத்துக் குழந்தைக் கவிதைகளை எல்லோரும் அறியச் செய்வதற்கும், அவற்றைப் பயில்வதற்குமான எளிமையான வழியாக நினைவு மலர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். தில்லைச்சிவன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி, மு.பொன்னம்பலம், சபா.ஜெயராசா, குறமகள், புத்தொளி ந.சிவபாதம், பா.சத்தியசீலன் எனப் பல படைப்பாளிகளும் இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்”.

மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்கள், கல்வெட்டுகளுக்கான பிரதியீடாக மாத்திரம் தனது பிரசுரங்களையும் மீள்பதிப்புகளையும் மட்டுப்படுத்திவிடாமல், திருமண நாள் பரிசுகளாகவும், பூப்புனித நீராட்டுவிழா பரிசில்களாகவும் நூல்களை வெளியிடும் பாரம்பரியத்துக்கு புத்துயிரளித்தார். ‘தமிழர் திருமணம்’ என்ற பெயரில் நூலொன்றினை தனது அயலவரான பண்டிதர் சி.அப்புத்துரையுடன் இணைந்து தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் கள வெளியீடாக ஒகஸ்ட் 2001இல் 78 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தார். இதனை இளவழகன்- விமலினி தம்பதியினரின் திருமணநாள் வெளியீடாக 24.08.2001இல் வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூலில் கல்யாணப் பரிசுக்குப் பொருத்தமாக, தமிழர் திருமணம் (சி.அப்புத்துரை), பழந்தமிழர் திருமணம்

(மயிலங்கூடலூர் பி.நடராஜன்), வரலாற்று நோக்கில் திருமண நடைமுறைகள் (சி. அப்புத்துரை), ஆகிய மூன்று கட்டுரைகளையும், அனுபந்தங்களாக அருந்தி வரலாறு, பெறவேண்டிய 16 பேறுகளின் பட்டியல் என்பனவற்றையும் தொகுத்திருந்தார்.

இவ்வாறாக, ஒருநாள் நிகழ்வுக்காக மாத்திரம் வெளியிடப்படும் கல்வெட்டுக்களை, வாழ்நாள் முழுதும் வாசித்துப் பாதுகாத்து வைக்கும் சிறு நூல்களாக மதிப்பளித்து மகிழ்ந்தார். நினைவு மலரை வெளியிடும் குடும்பத்தினரின் நிதிநிலைமைக்கேற்ப 12 முதல் 70 பக்கம் வரை இந் நூல்களின் பக்கங்கள் அமைந்திருந்தன.

இவர் தனது வாழ்நாட் காலத்தில் தன் படைப்பாக்கங்களை சிதறிவிடாது பாதுகாத்தமைக்கு இவரது ஆவணக்காப்புப் பற்றிய அக்கறையே முக்கிய காரணம். நாம் இருவரும் உரையாடும் பொதுப்புள்ளி எப்பொழுதும் ஈழத்தமிழர்களுக்கானதொரு ஆவணக்காப்பகம் உருவாக்கப்பட்டு எமது முன்னோரின் அறிவியல் தேட்டங்கள் அனைத்தும் சேகரிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதாகவே அமைவதுண்டு.

தான் வாழும் காலத்திலேயே ‘ஆடலிறை குழந்தைப் பாடல்கள்’ (2005), ‘ஆடலிறை மழலைப் பாடல்கள்’ (2006) ஆகியவற்றுடன் 2018இல் இறுதியாக வெளிவந்த ‘ஆடலிறை ஆக்கங்கள்’ (பெருந்தொகுப்பு) என்பன வெளிவந்துவிட்டன. அமரர் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசா தனது பெரும்பான்மையான படைப்பாக்கங்கள் ஆவணமாக்கப்பட்ட திருப்தியுடன் இறையடிசேர்ந்துள்ளார். இந்தப் ‘பொசுப்பு’ பலருக்கு தமது வாழ்நாட்காலத்தில் வாய்த்ததில்லை.

21.06.2022

நிகழ்வுகள்

அமரர் நீ. மரிய சேவியர் அடிகளாரின் முதலாம் ஆண்டு நிகழ்வு கடந்த 01.04.2022 அன்று யாழ்ப்பாணம் கலைத்தூது கலாமுற்றத்தில் நடைபெற்றிருந்தது. நிகழ்வில் ‘மரியசேவியம்’ நூல்வெளியீட்டுவைக்கப்பட்டது.

■ ■ ■

மூத்த ஊடகவியலாளரும் எழுத்தாளருமாகிய பி. மாணிக்கவாசகம் எழுதிய ‘மாற்றத்தை நாடும் மாற்றுத்திறனாளிகள்’ நூல் அறிமுக விழா யாழ்ப்பாணம் நாச்சிமார் கோவில் திருமண மண்டபத்தில் 20.03.2022 அன்று நடைபெற்றிருந்தது.

"அகா முகம் எழுத்தெல்லாம் ஆதி மகவள் முத்தரே கட்டு"

செய்தல்

சுழந்துத் தமிழ் நூல்கள் ஒரே இடத்தில்

கவிஞர் வி. சா. தாமஸ்

செய்தல்

1973, திசம்பர் 10-12

ஒரே இடத்திலே சுழந்து நூல்களைப் பெற முடிவதில்லை. நான்கு நூல்களைச் சேர்த்தார் போல வாங்க வேண்டுமென்றால் ஏழு எட்டு கடைகள் ஏறி இறங்க வேண்டி இருக்கின்றது என்ற குறைபாடு சுழந்து எழுத்தாளர்கள் மத்தியிலும் ஆர்வமுள்ள இரசிகர்கள் மத்தியிலும் நிலவி வருகின்றது.

இப்பிரச்சினை முதன் முதலில் யாழ் இலக்கிய வட்ட எழுத்தாளர்கள் படிப்பிக்கின்ற கல்லூரி அதிபர்களால் உணரப்பட்டது. எங்கள் நாடு: எங்கள் அறிஞர் எமது நூல்கள் என்ற குறிக்கோளுடன் இயங்கத் தொடங்கிய இலக்கிய வட்டம் சுழந்து எழுத்தாளர்களின் ஆற்றலையும் சுழந்து நூல்களின் தரத்தையும் தக்க ஆதாரங்களுடன் திட்டமிட்டு நிலைநாட்டி வருவதாயிற்று. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் வழியிலே நின்று இரசனை திறத்தை எங்கும் பரப்பி வரும் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் திரு. ஏ. ரி பொன்னுத்துரை, கவிஞர் காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை, குறமகள், சிற்பி, சொக்கன், செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், திரு. வை. தானேஸ்வரன் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் போன்ற யாழ் இலக்கிய வட்ட உறுப்பினர் சொற்பொழிவுகளாலும் கட்டுரைகளாலும் இக்குறிக்கோளை செயற்படுத்துவதிலே தீவிர ஆர்வம் காட்டினர். இப்பணியில் கொழும்பு இளம்பிறை இலக்கிய வட்டத்தைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் எம். ஏ. இரகுமான், எஸ். பொன்னுத்துரை ஆகியோரின் பங்கும், மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் தனிப்பட்ட தொண்டும் பெரிது.

இம்முயற்சியினாலே தோன்றிய நல்லதோர் விளைவு கல்லூரி அதிபர்கள் தங்கள் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவிலே சுழந்து நூல்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முன்வந்தமை எழுத்தாளர்களை தக்க அளவுக்கு ஊக்கப்படுத்த

இதன் மூலம் தேசியமே பரிந்துரைக்கப்படும்...
இதன் மூலம் தேசியமே பரிந்துரைக்கப்படும்...
இதன் மூலம் தேசியமே பரிந்துரைக்கப்படும்...

வல்ல இச்சிறந்த மனப்பான்மை முதன் முதலில் யாழ் இலக்கிய வட்டத்து எழுத்தாளர்கள் ஆசிரியர்களாக பணி புரியும் பாடசாலைகளிலேயே ஏற்பட்டது என்பது குறிப்பிட வேண்டிய தொன்றாகும். யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி, வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரி, கொக்குவில் இந்து கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரி, வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயம், பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரி, வதிரி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, நீர்வேலி அத்தியார் இந்துக்கல்லூரி ஆகியவை அவற்றின் பரிசளிப்புக்கும் நூல் நிலையத்துக்கும் வாங்கும் நூல்களில் முடிந்தவரை ஈழந்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வாங்கலாயின ஏனைய கல்லூரிகளுக்கு இக்கொள்கை இல்லை என்று கூறுவது தகாது. கட்டுரையின் குறிக்கோள் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தினரின் நேரடி பணியை எடுத்துக் கூறுவதே யாதலால் அவர்களுடன் தொடர்புடைய கல்லூரிகளை நன்றியுணர்வுடன் குறிப்பிட வேண்டியதாயிற்று. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரிக்கும் யாழ் இலக்கிய வட்டத்துக்கும் உள்ள ஈடுபாடு பெரிது. ஆன்ற அறிஞர்களும் ஆற்றல் வாய்ந்த பேச்சாளர்களும் விழுமிய எழுத்தாளர்களும் இக்கல்லூரியின் ஆசிரியர் குழுவில் இருப்பதினால் ஈழத்து எழுத்தாளர்களை மதித்து அவர்களது படைப்புகளை ஆர்வத்தோடு படித்து சுவைக்கும் பழக்கம் மாணவர் மத்தியிலும் நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. தற்போதைய அதிபர் திரு.இ.சபாலிங்கம் அவர்கள் ஈழத்து படைப்புகளுக்கு கொடுத்து வரும் முக்கியத்துவம் எம்மையெல்லாம் மிகப் பெருமை அடைய செய்கிறது.

ஆசிரியர் கலாசாலைகள் காட்டி வரும் ஆர்வம் அளப்பரியது. தரமான எழுத்தாளர்களை இனங்கண்டு அவர்களின் படைப்புக்களை பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிப்பதாலும் விமர்சனங்கள் செய்வதாலும் இலக்கிய விழாக்கள் எடுப்பதாலும் எழுத்தாளர்கள் அடிக்கடி புத்துயிர் பெற்று எழுகின்றார்கள். இத்துறையில்

விஷ்ணு வி. கந்தவாசா
தாசத்தில
குடும்பசட்டையை
வாழ்வி. மாக்க
கொண்டிருந்த சிவன்
மாதத்தை சௌதோமஸ
கல்லூரி வயாவிளான்
மத்திய மகாவித்தியாலம்
ஆகியவற்றில்
ஆசிரியப்பணியாற்றி
மின்னர் அளவெட்டி
அருணோதயா
கல்லூரியில்
ஆசிரியர் குழுவுக்கு
கனடாவில் குடியேறி
வசித்து வருகின்றார்.
கவிதை எழுதுவதில்
மட்டுமல்ல சிறுகதை,
நாடகம், ஆய்வுக்
கட்டுரைகள், பாடல் நூ
ல்கள் எழுதுவதிலும்
ஈடுபாடு கொண்டவர்
சிதவரையில் 23
நூல்களை எழுதி
வேளியிட்டுள்ளார்.

கொழும்புத்துறை அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபர் திரு.சி.வேலாயுதபிள்ளை அவர்கள் எடுத்துவரும் முயற்சிகள் எடுத்துக்காட்டானவை.

கல்லூரிகளிலும் கலாசாலைகளிலும் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி கடைகளில் ஏற்படவில்லை. புத்தகக் கடைக்காரர்கள் ஈழத்து படைப்புகளை வாங்கி வைத்திருப்பதிலோ விற்று உதவுவதிலோ போதிய ஆர்வம் காட்டவில்லை. சுன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலை ஒன்றினைத் தவிர பிறக்கடைகளில் ஈழத்து படைப்புகளை அதிகம் பெற முடிவதில்லை. எனினும் இப்பொழுது நிலைமை மாறி வருகின்றது. விற்பனையாளர்களுக்கும் இரசிகர்களுக்கும் வசதிகளுக்கும் பொருட்டு இரகசிகமணி கனகசெந்திநாதன் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்ற ஈழத்து தமிழ் நூல் வழிகாட்டி 1968 ஆம் ஆண்டு யாழ் இலக்கிய வட்டத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் புதிய பதிப்பு 1972 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இது ஈழத்து நூல்கள் பிரபல்யமாகும் பொருட்டும் விற்பனையாதற் பொருட்டும் இலக்கிய வட்டம் மேற்கொண்ட ஒரு புது முயற்சியாகும். இது போன்ற முயற்சி இதற்கு முன்னர் பிறராற் செய்யப்பட்டதில்லை.

நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டதரிப்பு மகளிர் கல்லூரி பரிசளிப்பு விழாவுக்கு ஈழத்து நூல்களை வாங்குவதற்கு பொருட்டுப் புத்தகக் கடைகளை சோதனை போட்டு சோர்வுற்ற கதையை திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் அவர்கள் (குறமகள்) சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதனைக் கேட்ட வெற்றிமணி ஆசிரியர் திரு.மு.க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஈழத்து நூல்களை சேர்த்து சக்தி அச்சுக் கூடத்தில் வைத்து விற்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். இதுவே ஒரே இடத்தில் ஈழத்து நூல்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை செயற்படுத்த யாழ் இலக்கிய வட்டம் மேற்கொண்ட முதல் முயற்சி ஆகும்.

இன்று மற்றும் ஒரு மகத்தான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சுன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலை அதிபர் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் தனலக்குமி புத்தக சாலையில் ஈழத்து நூற்றொகுதியை கொண்ட ஒரு தனிப்பிரிவு திறக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்து நூல் வெளியீட்டு துறையில் பெருஞ் சாதனைகளை ஏற்படுத்திய ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்களுடைய இத்தாபனத்திலே ஈழத்து நூற் பிரிவு ஒன்றினை ஏற்படுத்துவது மிகவும் பொருத்தமுடையதே. எனினும் இதில் பெரும் புதுமை ஒன்றும் இல்லை என்பதனையும் ஒளிக்கா துரைக்க வேண்டியுமுள்ளது. ஏனெனில் தனலக்குமி புத்தகசாலை அன்று முதல் இன்று வரை ஈழத்து நூல்களுக்கே முக்கியம் கொடுத்து வந்துள்ளது. இங்கு ஏற்கனவே இருந்த பல நூல்களுடன் நாம் புதிதாகச் சேர்ந்த சமகால எழுத்தாளர்களின்

படைப்புக்களையும் சேர்த்து ஒரு தனிப்பிரிவை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். ஆகவே இப்பிரிவிலே சமகால எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் எமக்கு முந்திய சந்ததியினரின் படைப்புகள் ஈழகேசரி பொன்னையா அவர்கள் பதிப்பித்தவையும் பிறவுமாகிய ஈழத்து தொன்னூல்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. ஈழத்து நூல்களை அதிக அளவில் வாங்க விரும்பும் கல்லூரிகளுக்கும் பிறநிலைகளுக்கும் இது வசதியளிக்கும். இப்பிரிவை முழுமையாக்கும் வேலைகள் இவ்வாண்டு இறுதிவரை தொடர்ந்து நடைபெறும். எழுத்தாளர் நண்பர்களும் நூல் வெளியீட்டாளர்களும் தாங்கள் வெளியிட்ட, வெளியிடவிருக்கும் நூல்களை இப்பிரிவிலே விற்பனைக்கு வைக்கும் வண்ணம் அன்புடன் வேண்டப்படுகின்றனர். நூல்கள் விரைவாக விற்பனையாகக் கூடிய வழிகளை மேலும் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. முழு நூல் விலைப்பட்டியல் ஒன்றும் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றது.

இத்தகைய வாய்ப்பான ஈழத்து நூற்றொகுதிப் பிரிவைத் திறந்து வைத்தவர் வடமாநில கல்வி அதிபதி திரு தி.மாணிக்கவாசகர் அவர்களாவார். கல்வி அதிபதி அவர்கள் ஏட்டுக் கல்வியை நாட்டுக் கல்வியாக்குவதிலும் கல்வித் திணைக்களத்தையும் பாடசாலைகளையும் சமுதாயத்துடன் இணைத்து இயங்கச் செய்வதிலும் மும்முரமாக ஈடுபட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததொன்று. பாடசாலைகள் மூலம் தான் கல்வி என்றில்லாமல் சமுதாயத்தின் மூலை முடுக்குகள் எங்கணும் நடைபெறுகின்ற இலக்கிய கலை கலாச்சார சமய நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொண்டு பொதுமக்களுக்கு புத்துணர்வு ஊட்டி வருகின்றார். அவரால் ஒரு நீண்ட காலத்தேவை நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. திரு மாணிக்கவாசகர் அவர்களுடைய இப்புது முயற்சிகளினால் வட மாநில சமுதாயம் எழுச்சி கொள்ளத் தொடங்கி விட்ட மைக்கான அறிகுறிகள் ஏற்கனவே தோன்றியுள்ளன.

மேலும் இலக்கிய துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுட் பெரும்பாலானோர் ஆசிரியர்கள் என்ற வகையாலும்: மாணவர் மத்தியில் தற்கால இலக்கிய இரசனையை வளர்ப்பதிலும் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதிலும் பாடசாலைகள் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றன என்ற உண்மையாலும் இந்த ஈழத்து தமிழ் நூற்பிரிவை திறந்து வைப்பதற்கு கல்வி அதிபதி மிகுந்த பொருத்தமுடையவராகின்றார்.

இந்த நல்ல முயற்சிக்கு உதவியாக இருக்கும் தனலக்குமி புத்தகசாலை அதிபர் திரு.மு.சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும், உறுதுணையாக உள்ள யாழ் இலக்கிய வட்ட நண்பர்களுக்கும் ஊக்கப்படுத்தும் ஏனைய ஆதரவாளர்களுக்கும் இரசிகப் பெருமக்களுக்கும் இந்த வேளையில் எனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

We will sustain
by Anita Shari

உலகின் இளம் எழுத்தாளர்

INVICIBLE

Happiness all around
A Collection of Stories

ADHITHA GUPTA

INVICIBLE

உலகின் இளம் எழுத்தாளர்

இந்தியாவின் உத்தரபிரதேச மாநிலம் காசியாபாத்தில் உள்ள இந்திராபுரத்தில் உள்ள அபிஜிதா குப்தா என்ற 8 வயதுச்சிறுமி உலகின் இளம் எழுத்தாளர் என்ற பெயர் பெற்றிருக்கிறார். மூன்றாம் வகுப்பில் கல்விக்கற்றுவரும் இவர் ஐந்து வயதாக இருக்கும் போதே சிறுகதைகள் எழுத தொடங்கிவிட்டார். அதுமட்டுமல்லாமல் கவிதை எழுதும் திறனும் இவருக்கு உள்ளது. இவரது திறமைகளை பாராட்டி ஆசிய புக ஆப் ரெக்கார்டு அமைப்பு 'கிராண்ட் மாஸ்டர் ஆப் ரைட்டிங்' என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்திருக்கிறது.

அபிஜிதா எழுதி வெளியிட்ட முதல் புத்தகத்தில் 10 கவிதைகளும், 4 சிறுகதைகளும் இடம்பெற்றிருந்தன. இதுவரையில் இவர் மூன்று புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். வாசிப்பின் மூலமாகவே இவருக்குள் எழுதும் ஆர்வமும் ஆற்றலும் உருவானதாகவும் அதற்கு கொரோனா காலகட்டமும் சாதகமாக அமைந்து அவரது எழுதும் திறமை மேலும் மேம்பட்டதாக அபிஜிதாவின் பெற்றோர் கூறுகிறார்கள்.

'நான் பார்க்கும் கேட்கும் விஷயங்கள் என்ன எழுத தூண்டுகின்றன, அவற்றில் நேர்மையான விஷயங்களை நான் எழுதுகிறேன்' என்று கூறும் அபிஜிதாவின் எழுத்துக்களில், நட்பு, ஆரோக்கியமான உணவை உண்பது, அத்த நம்பிக்கை இல்லாமலிருந்தால், தாயின் அன்பு போன்ற விடயங்களை மையப்படுத்தியே அமைந்திருக்கிறது.

வெளிவந்துவிட்டது

நூல்தேட்டம் தொகுதி 16

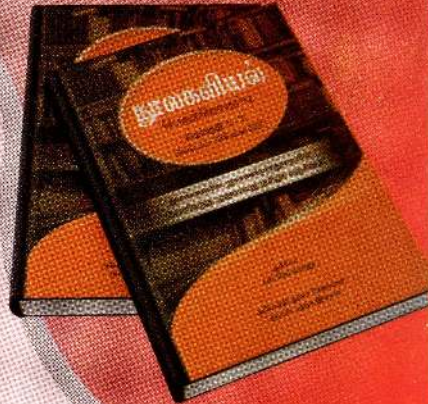
என்.செல்வராஜா.
ஐக்கிய இராச்சியம்:
அயோத்தி நூலக சேவைகள்.
இணை வெளியீட்டாளர்:
குமரன் புத்தக இலைம்,
விலை: ரூபா 6000.00
ISBN : 978-624-6164-13-3.

தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் வெளியிடப்பட்ட நூல்தேட்டம் தமிழ் நூல்களுக்கான குறிப்புரையுடன் வெளிவந்துள்ள நூல்வியர்ப்பட்டியலின் பதினாறாவது தொகுதி இதுவாகும்.

நூலகவியல் பெருந்தொகுப்பு: தொகுதி 1-7: செப்டெம்பர் 1985-ஏப்ரல் 2007.

என்.செல்வராஜா (ஆசிரியர்).
ஐக்கிய இராச்சியம்:
அயோத்தி நூலக சேவைகள்.
இணை வெளியீட்டாளர்:
குமரன் புத்தக இலைம்,
விலை: ரூபா 7500.00
ISBN: 978-955-659-393-8.

இலங்கையில் தமிழில் நூலகவியல்துறை சார்ந்த சஞ்சிகைகளின் முன்னோடியாக அமைந்த நூலகவியல் ஒரு காலாண்டுச் சஞ்சிகையாக செப்டெம்பர் 1985இலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. நூலகவியல் துறைசார் ஆக்கங்கள் தமிழ்மொழியில் இல்லாத குறையைநிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சஞ்சிகை கல்விசுப்பிரத்யாக 500 பிரதிகள் வரையில் அச்சிடப்பட்டு இலங்கையின் பிரதான நூலகங்களுக்கும் நூலகவியல் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

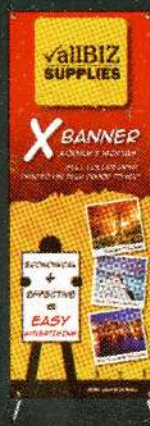
KEEP THE PRESENT FOR THE FUTURE...!

OFFSET - DIGITAL - SCREEN

Your
Printing Partner.....

- Flex Printing
- Hoarding Printing
- Vinyl Printing
- One Way Vision Printing
- Backlit Printing

<https://www.facebook.com/MickeyPrinters.lk/>

Mickey
Printing Specialist

Passion | Quality | Innovation

OFFSET PRINTING PRESS

Head Office

No.325, A9 Road, Sangathanai, Chavakachcheri. Phone: 021 227 17 07

Sub Office

Post Box Junction, Palaly Road, Thirunelvely. Phone: 021 222 37 07

<http://www.mickeyprint.com> printmickey@gmail.com

இச் சஞ்சிகை எங்கு புத்தகங்கள் எழுதியிருந்தால் இல 325, A9 வீதி, சங்கத்தாளை, சாவகச்சேரி
எனும் முகவரியில் அமைந்துள்ள மிக்கி அச்சகத்தில் 22.01.2022 இல் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Digitized by Noolahar Foundation